

ISSN 1391-958X

சொல்

பெண்ணின் மகத்துவம்

சுதந்திர சன நாயக்கர்
காழும்பாளையம்

சுதந்திர சன நாயக்கர்
காழும்பாளையம்



சொல் ■ முதலாம் காலாண்டு ■ 2004

சொல்

பெண்ணின் மகத்துவம்

ISSN 1391-958X

அட்டைப்படம் பற்றிய வர்ணனையும் சுருக்கமான பதிவும் :

1980 ஆம் ஆண்டில், வடக்கில் இடம்பெயர்ந்த முஸ்லிம் பெண்களைக் கொண்ட புகைப்படத் தொகுதியிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ஒரு பகுதியை அட்டைப்படம் காட்டுகின்றது. அத்தருணத்தில், உள் நாட்டில் இடம் பெயர்ந்து, புத்தளம், சுற்பிட்டி பிரதேசங்களில் 100,000 முஸ்லிம்கள் வசித்தனர் என்று கணக்கிடப்பட்டிருந்தது.

பெரும்பாலான குடும்பங்கள், மன்னார், முல்லைத்தீவு, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களைச் சேர்ந்தனவாகும். இக்குடும்பங்கள் இப்பிரதேசங்களிலுள்ள பல்வேறு முகாம்களிலும் (நலன்புரி மையங்கள்) குடியிருப்புக்களிலும் வாழ்கின்றன. இந்த இரண்டு பெண்களும் 'முகாம்' ஒன்றில் வளர்ந்த சகோதரிகளாவர். இச்சகோதரிகளில் ஒருவர், பேச்சுக் குறைபாடு செவிப்புலக் குறைபாடுகளுக்காளாகியுள்ளார். இவர்கள் மன்னார் மர்வட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் நான்கு தலைமுறைகளை உள்ளடக்கிய கூட்டுக் குடும்பமாக வாழ்கிறார்கள். இதில் பிரதானமாகப் பெண்களை அடங்கியுள்ளனர். இப்பெண்பிள்ளைகள் மன்னாரிலுள்ள தமது இல்லத்திற்குத் திரும்பவே இல்லை. நல்லதற்கோ கெட்டதற்கோ, இப்பொழுது புத்தளத்தில் அவர்களுடைய வாழ்க்கை ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றது.

"நாம் நமது ஊரில் மரியாதையுடன் வாழ்வதற்கு வேறெதுவும் சமமாகாது..... நாம் திரும்பிக் செல்லதற்கு மிக ஆர்வமாக இருக்கிறோம். ஆனால், அங்கு கௌரவத்துடன் நிரந்தரமாக வாழ முடியும் என்பதை நிச்சயப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறோம்" என்று ஒரு பெண் கூறினார். உள் நாட்டில் இடம் பெயர்ந்த, வயது வந்த பல பெண்களும் இக்கருத்தையே தெரிவித்தனர்.

இலங்கை அரசாங்க வர்த்தமானி பிரகரிக்கப்பட்டு 200 ஆண்டுகள் முடிவுற்றதை நினைவுகூருமுகமாக நடத்தப்பட்ட, 'சமாதானம்' பற்றிய விளம்பரப்பட வடிவமைப்புப் போட்டியில் பொழுதுபோக்குக் கலைஞர் பிரிவில் முதன்மைநிலை விருதைப் பெற்ற, வேலாயுதம் ஜெயசித்ரா, பின் பக்க அட்டைப்படத்தை வடிவமைத்துள்ளார்.

இறுதி கண்ணோட்டம்

சர்வம் கைலாசபதி
சிதிரலேகா மௌனகுரு
பவித்ரா கைலாசபதி

மொழிபெயர்ப்பு

ஷாந்த குமார்
செயினூர் ரிபா

சஞ்சீகை வடிவமைப்பு

வேலாயுதம் ஜெயசித்ரா

முன்அட்டை ஆலோசனை

குமுதினி சாமுவேல்

புத்தக வெளியீடு



பெண்கள் தொடர்பு ஊடகங்களுக்கான கூட்டமைப்பு
20/1, 8ம் ஒழுங்கை, நாவல, இலங்கை
தொலைபேசி 94 11 2805112, 2805579 தொலைநகள் 2805580
மின்னஞ்சல் womedia@sltnet.lk



நாம் சொல்ல விரும்புவது.....

தமிழில் ஒரு பெண்நிலைவாதச் சஞ்சிகையொன்றை வெளியிடவேண்டும். என்று பெண்கள் தொடர்பூடகக் கூட்டமைப்பு நீண்ட காலமாக விரும்பியிருந்தது. அந்த விருப்பமும் தேவையும் செரீவில் வெளிவருவதுடன் நிறைவேறுகிறது.

கடந்த பல தசாப்தங்களாக மொழியாலும் இனத்துவத்தாலும் பிளவுபடுத்தப்பட்டிருக்கும் இலங்கைச் சமூகங்களுக்கிடையில் பாலம் அமைப்பது செரீவில் லின் முக்கிய நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். சிங்களத்திலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதுகின்ற, குறிப்பாகத் தென்பகுதியைச் சேர்ந்த பெண்களுக்குத் தமது கருத்துகளையும் அபிலாஷைகளையும் ஆக்கங்களையும் இலங்கையிலும் இலங்கைக்கு வெளியிலும் வாழும் தமிழ் பேசும் பெண்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதற்கான ஒரு தளத்தையும் செரீவில் ஏற்படுத்துகிறது.

இனத்துவ, அரசியல், முரண்பாடுகளையும், போர்களையும் அனுபவித்த கஷ்டமான காலப்பகுதியிலும் பல்பரிமாண நோக்கின் அடிப்படையில் பன்மைத்துவ, பல்கலாசார சமூகம் ஒன்றினை இலட்சியமாகக் கொண்டு வித்தியாசங்களைக் கௌரவித்து, இணைத்து, சமய, மொழி, கலாசார வேற்றுமைகளுக்குக்கிடையே தொடர்புப் பாலத்தை ஏற்படுத்தப் பெண்கள் முயன்றுள்ளனர். அத்தகையோரின் ஆக்கங்களை ஆரம்பத்தில் சொல் வெளியிடும்.

இலங்கையிலும் உலகின் ஏனைய பகுதிகளிலும் பால், இனத்துவம், வர்க்கம், சமயம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் உள்ள பல்வகையான பாராபட்சங்களுக்கு எதிரான பெண்களின் செயல்வாதத்தைப் பற்றியும் சொல் முக்கிய கவனம் செலுத்தும்; பெண்களது

உரிமைகளையும், மனித உரிமைகளையும் பாதுகாக்கவும், ஊக்கப்படுத்தவுமான பெண்கள் போராட்டங்களைப் பற்றியும் செரீவில் எடுத்துக் கூறும். பாரபட்சம், அதிகாரம், பெண்களது உடலையும் அவர்களது வளங்களையும் கட்டுப்படுத்தும் தந்தைமை ஆதிக்கம் ஆகியவை பற்றிய பெண்நிலைவாதப் பகுப்பாய்வை ஊக்குவிப்பதற்கான கருத்துநிலைப் போராட்டங்களையும் செரீவில் எடுத்துக் கூறும்.

வெகுஜனக் கலாசாரத்தில் ஊடகங்கள், நாடகம், சினிமா ஆகியவை, பெண்கள் பற்றிய ஒரேவகையான மாதிரிகளை உருவாக்குவதையும் அவற்றை மீண்டும் மீண்டும் நிலை நிறுத்துவதையும் பற்றியும் இத்தகைய கலாசார உருவாக்கங்களுக்கு பெண்நிலைவாத எதிர்வினைகள் பற்றியும் செரீவில் கவனம் செலுத்தும்.

இலங்கையில் பெண்கள் இயக்கத்தினை ஆவணப்படுத்தும் ஒரு தளமாகவும் செரீவில் செயற்படும். ஒருபகுதியினருடைய போராட்டம் பற்றி மற்றப் பகுதியினர் அறிந்து கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பம் இதன் மூலம் கிட்டும். சொல்லின் முதலாவது இதழ், தமிழ் பேசும் சமூகங்களுக்குத் தெரிந்திருக்காத தென்பகுதிப் பெண்களின் செயல்வாதத்தைப் பற்றிய தகவல்களைப் பகிர்ந்து கொள்கிறது. தமிழ், முஸ்லிம், மலைநாட்டுப் பெண்களின் செயல்வாதங்கள் பற்றியும் செரீவில் முக்கிய இடமளிக்கும்.

கடந்த பல தசாப்தங்களாக இலங்கைப் பெண்கள் பல்வேறு வகையான சவால்களைச் சந்தித்துள்ளனர். சமத்துவம், உரிமைகளுக்கான கௌரவம் போன்றவற்றுக்கான கோரிக்கைகளை முன்வைத்துப் போராடியுள்ளனர். இதேபோல் கொள்கை, சட்டம்

ஆகியவற்றுக்கான சீர்திருத்தங்களையும் மாற்றங்களையும் கோரியுள்ளனர், இலங்கையில் சமூகநீதியையும் நிலைத்து நிற்கக் கூடிய சமாதானத்தையும் உருவாக்குவதற்காகச் செயற்படும் பரந்துபட்ட சமூக இயக்கங்களின் பிரிக்கமுடியாத பகுதியாகவும் பெண்கள் அமைப்புகள் செயற்படுகின்றன.

பெண்களது வாழ்க்கை பற்றிய பல்வேறு ஆய்வுகளிலும் அவை மூலமாக வெளிப்படும் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளை முன்வைப்பதிலும் இலங்கைப் பெண்கள் பலர் கூட்டாகச் செயற்பட்டுள்ளனர். பெண்களது வாழ்வில் இராணுவமயமாக்கலும், முரண்பாடுகளும் விளைவிக்கும் பாதிப்புகள், வடக்கு-கிழக்குப் பகுதிகளின் பெண்கள் தமது வாழ்வை மீண்டும் கட்டியெழுப்பவும், பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்கவும் கடைப்பிடிக்கும் பொறிமுறைகள், இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான அரசியல் தீர்வுகளை உள்ளூர், தேசிய மட்டங்களில் முன்வைத்தல் ஆகியவை இவற்றுள் அடங்கும். அத்துடன் பாலியல் வன்முறை, வீட்டு வன்முறை, பாலியல் தொந்தரவு உட்பட பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை தொடர்பான ஆய்வுகள் பலவற்றிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். உலகமயமாக்கல் பெண்களைப் பொருளாதாரீதியாகவும், சமூகரீதியாகவும் பாதிப்பது பற்றியும், அவர்களுக்கான பொருளாதார நீதி பற்றியும் கருத்துகளை முன்வைத்துள்ளனர். பெண்கள் அரசியலில் பங்கேற்றல், தீர்மானம் எடுக்கும் செயல் முறையில் பங்குகொள்வதல் தொடர்பான கோரிக்கைகளை வற்புறுத்தியுள்ளனர்.

சொல் மேலே கூறிய சவால்கள், பிரச்சினை மையங்கள் ஆகியவற்றில் சிலதைப் பிரதிபலிப்பதாக அமையும். பெண்கள் தொடர்பூடகக் கூட்டமைப்பு எப்போதுமே மாற்று முறைமைகள், ஆக்க முறைமைகளைப் பயன்படுத்தி பெண்களது உரிமைகள் பற்றிப் பேசிவந்துள்ளது. சினிமா, வானொலி, தொலைக்காட்சி, நாடகம், பாடல்கள், சுவரொட்டிகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியுள்ளது.

எமது வெளியீடுகள் வித்தியாசமான ஆக்க வடிவங்களைக் கடைப்பிடித்துள்ளன. இலங்கையின் இனத்துவப் பிரச்சினை தொடர்பான அனுபவங்களை உள்ளடக்கி சிங்கள, தமிழ், மொழிகளில் பெண்களால் எழுதப்பட்ட கவிதைகள் அடங்கிய "யுத்தகாலத்தில் பெண்கள்" எனத் தலைப்பிட்ட மும்மொழிக் கவிதைத் தொகுப்பு, இலங்கைப் பெண் எழுத்தாளர்களின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிறுகதைகள் அடங்கிய "குர்பான் செய்த கனவு" என்ற இருமொழிச் சிறுகதைத் தொகுப்பு ஆகியவை இவற்றுள் குறிப்பிடக் கூடியவை.

சொல் எனப் பெயரிட்டது பற்றி....

சொல் என்பது தமிழில் பெயராகவும் விணையாகவும் பயன்படுவது - சொல் - பதம் மொழியின் மிகக் குறுகிய பொருள் தரும் அலகு ஆகும்.

சொல் சொல்லுதல், பேசுதல் எனவும் பொருள் விரியும். அத்துடன் ஒருவரைச் சொல் எனக் கேட்பதாக, பேசும்படி கேட்பதாகவும் அமையும். இவ்வகையில் மொழியையே குறிப்பதாக சொல் அமைகிறது.

சொல் மந்திரம்போல் இன்பமும் வலிமையும் உடையதாக இருக்க வேண்டும் என்று தமிழின் நவீன மக்கள் கவிதையின் ஆரம்ப கர்த்தாக்களுள் ஒருவரான பாரதி கூறினார். பெண்களைப் பொறுத்தவரை இந்த மொழி-சொல் முக்கியமானது. எல்லோரையும் போல எப்போதும் அவர்கள் சொல்பவர்களாக பேசுபவர்களாக, கருத்தை வெளியிடுபவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களது மொழி புறக்கணிக்கப்பட்டும் புறந்தள்ளப்பட்டுமே வந்திருக்கிறது. அவர்களது கருத்துக்கள், அபிப்பிராயங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாமல் நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளன. பொதுத் தளங்களில் பெண்கள் தமது சொந்தக் கருத்துகளை தமது சொந்த மொழியில் சொல்வதற்கு பெரும்பாலான கலாசாரங்களில், குறிப்பாக அதிகாரமுடைய உயர்வர்க்கத்தினரால் தடை விதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இது பொதுக்களங்களில் பெண்கள் செயற்படுவதைத் தடைசெய்வதாகவும் இருந்துள்ளது. ஏனெனில் பொதுக்களத்தில் பெண்களின் மொழியாடலுக்குத் தடைவிதிப்பதென்பது அதில் பெண்களின் பிரச்சனத்தைத் தடுப்பதாகும்.

ஆனால் பெண்களின் மொழியும் அவர்களது கருத்தும் அபிப்பிராயங்களும் காலம் காலமாக தொடர்ந்து வந்துள்ளன. அவை அவர்கள் தமது பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிய கதைகளிலும் தமது தோழிகளுக்குச் சொல்லிய செய்திகளிலும் வடிவம் பெற்றிருந்தன. இவை வாய்மொழிக் கதைகளாகப், பாடல்களாக, ஒப்பாரிகளாக வழங்கி வந்தன.

ஆனால் அவற்றைப் புறந்தள்ளிவிட்டு தமது கருத்துகளையும் மொழியையும் பெண்களில் திணித்து அவற்றையே பெண்களின் கருத்தாகவும் மொழியாகவும் வடிவடைத்தனர் அதிகாரத்திலிருந்த ஆண்கள், அவையே எழுத்திலும் பொறிக்கப்பட்டன. ஆனால் பெண்களின் மொழி ஓயவில்லை. அவர்களது சொல்லுதல் ஓயவில்லை. அந்த இடையறாத தொடர்ச்சியின் ஒரு கட்டமே உரத்துப் பேசுதலாகவும் சொல்லாத சேதிகளாகவும் வெளியாகியது. இன்று சொல் என மிகத் தெளிவாக எமது மொழியையும் சிந்தனையையும் வெளியிடும் பிரகடனத்துடன் வெளிவருகிறோம். ஒருவருக்கு மற்றவர் பரஸ்பரம் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறோம்.

"சொல்லுங்கள் தோழியே"



சிங்கள விளா உலகின் கண்ணீர் துளி முக்தமணி தேவி

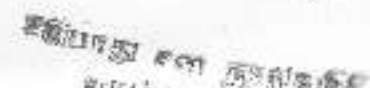
இன்றையதினையில், வேடை நாடகங்கள், திரைப்படங்கள், நாவல்கள், கவிதைகள், பாடல்கள் போன்ற சகலவிதமான கலையுடையவையும் ஒரு நாட்டில் பக்கில் வாய்விடும் கலாநாத்திறம் பெருமளவுக்கு செல்வாக்கைப் பெறவில்லை. அருளியாக விளங்கியிருந்த சிலவேளைகளில், பத்திரிகை, மலிக் பற்றாத்தின் அரசியல் நீதிபாண மாற்றங்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த செல்வாக்கைப் பெறவில்லை. தாய்மொழி அருளியாக உணவு மீளினால்.

50 களைபடுத்த காலப்பகுதியில் இவ்வளவு இரகசிகளில் மலிகளின் பெருமளவுக்கு கவிதைப் பெற்றிருந்தபோதிலும், அந்நேரத்தில் பல நாட்டில் கலாநாடு இரகசியம் இரகசியமாக வந்திருந்த போதிலும் கலாநாடுகளை வேடை நாடகங்களையும் பெறப்பட்டிருந்தன.

இவ்வளவு முன்பே ஒரு நாட்டில் கலாநாடுகளை மறிய வேண்டிய நேரம் திரைப்படங்களும், அன்றைய இரகசியங்கள் மலிகளின் கவிதைகள் கவிதைகளையும் மலிகளின் கலாநாடு அறிந்தால் பெருமளவுக்கு பெற்றிருந்தன. அவர்களும், அந்தோன், இவ்வளவு

பெருமளவுக்கு அந்நேரம் தாய்மொழி கலாநாடுகளை ஒரு தாய்மொழிக்கு இரகசியமாக முன்னெக்கியம் துவரவில்லை.

பெருமளவுக்கு வேடை நாடகங்கள், திரைப்படங்கள், நாவல்கள் கூட இரகசியம் கவிதைகள் திரைப்படங்களையும், பண்பாடு உட்கலாநாடு கலாநாடு சார்பின் வெற்றியினைப்பற்றி, நாட்டின்களின் தொண்டினைப்பற்றி துவரவில்லை. பெருமளவுக்கு இரகசியம் கலாநாடுகளை இரகசியம் கலாநாடுகளை உட்கலாநாடு உட்கலாநாடு, சில திரைப்படங்கள், பெருமளவுக்கு நாடகங்களின் தாய்மொழிகள் இன்றைய திரைப்படங்கட இந்தத் தாய்மொழிக்கு மீள முடியாமல் தமது படைப்புகளை முன்னெக்கிய எதிர்ப்பிடுகிட்டுத் தெரிப்படுகிறது. அன்றைய திரைப்பட இரகசியங்கள் மலிகளின் கலாநாடுகளும், படைப்பாளிகளின் கலாநாடு ஏற்படுத்திய நாடகங்களின் அளவளவுகள், மலிகளின் கவிதைகள், கலாநாடுகளின் அளவளவுகள் இவ்வளவு கலாநாடுகளும், அது இரகசியம் மலிகளின் கவிதைகள் பெருமளவுக்கு முன்னெக்கிய முடியவுகாட்டியும் அமைந்தது. சில திரைப்பட



கலைஞர்கள் மகிழ்ச்சிகரமான முடிவை துக்கரமான முடிவாக மாற்றியமைத்ததன் மூலம், இரசிகர்களிடையே அழகையை வரவழைத்தமையும் அன்றைய திரைப்படங்களில் காணக்கிடைத்த ஒரு பண்பாக அமைந்தது.

ஆரம்பகாலத்தில் இந்தியச் சின்களத் திரைப்படங்களில் இந்தியத் திரைப்படங்களின் சாயலை அவதானிக்க முடிந்தது. அக்காலத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட திரைப்படங்களின் படப்பிடிப்பு மாத்திரமன்றி, நெறியாளர்கூட இந்தியத் திரைப்படக் கலைஞர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டமை இதில் தாக்கம்செலுத்திய முக்கிய காரணியாக விளங்கியது. இந்தியாவில் படப்பிடிப்புச் செய்யப்பட்டு, குரல் கொடுக்கப்பட்டு, இசையுடன் கலந்ததாக இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட சில திரைப்படங்கள், சிங்களமொழியும், இலங்கைப் படைப்பு என்ற முத்திரையும் காரணமாக மாத்திரம் இலங்கை அடையாளத்தைச் சுட்டுவனவாக அமைந்தன.

எவ்வாறாயினும், இவ்வாறு தயாரிக்கப்பட்ட சின்களத் திரைப்படங்கள் அன்றைய இலங்கையின் மக்கட் சமூகத்திலும், மக்கள் வாழ்விலும் பெரிதும் செல்வாக்குச் செலுத்தின என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. குறிப்பாக, மேட்டுக் குடியினர், மத்திய வகுப்பைச் சேர்ந்த ஆங்கிலத்தில் கதைப்போரை ஏளனத்திற்கு உட்படுத்துவதற்கும், அத்தகைய சமூகக் கட்டமைப்புகளிலுள்ள தீய குணங்களை விமர்சிப்பதற்கும் பல்வேறு சிங்கள திரைப்படங்கள் எத்தனித்தன. அக்காலத்தில், வரலாற்றுக் கதைகளும், சமயக் கதைகளும் பெருமளவான இந்தியத் திரைப்படங்களின் கருப்பொருளாக அமைந்தது. எனினும், 1947 இல் எஸ்.எம். நாயகத்தினால் தயாரிக்கப்பட்ட "கடவுறு பொருந்துவ" (மீறப்பட்ட வாக்குறுதி) திரைப்படத்தின் கருப்பொருளாக அமைந்தது சமகால சமூக அனுபவமாகும்.

"கடவுறு பொருந்துவ" திரைப்படத்தில் வரும் மணப்பு, ஜொசீ ஆகிய பாத்திரங்களின் உரையாடல்கள் மேலே சொல்லப்பட்ட மேட்டுக் குடியினரின் சமூக நடத்தைக் கோலத்தின் வெற்றுத்தன்மையையும், படாடோபத்தையும் எடுத்தியம்புவனவாக அமைந்தன. அத்துடன், பரம்பரைத் தனவந்தர்கள் எப்பொழுதும் கர்வம் கொண்ட, கீழ்ப்படியாத

செயல்களுக்கு துணைபோவதை உணர்த்துவதற்கும் சில திரைப்படங்கள் எத்தனித்தன. அதேபோல, வாழ்வின் நிலையாமையை உணர்த்துவதற்காக, இளவயதில் தம்மால் இழைக்கப்பட்ட எல்லாக் குற்றங்களுக்கும் மன்னிப்புத் தேடும்பொருட்டு தமது செல்வங்களை தம் கைகளாலேயே அழித்துக் கொண்டோருக்குத் தாரைவார்க்கும்

சம்பவங்களும் இந்தத் திரைப்படங்களின் கதைப் பின்னணியில் உட்பொதிந்திருந்தன.

1947 இன் 'கடவுறு பொருந்துவ' எனும் முதல் சிங்கள கதையிசைத் திரைப்படம் தொடக்கம் 2002 ஆம் ஆண்டு வரையான 57 வருட காலப்பிரிவில் திரையிடப்பட்ட சிங்களத் திரைப்படங்களில் மீளூருவாக்கம் பெற்ற பெண்களின் சமூகநிலையும், அந்தந்தக் காலப்பிரிவுகளில் நிலவிய சமூகங்களின் பெண்கள் மீதான பார்வைகள், அபிப்பிராய பேதங்களுடன் இணைந்தவையாகவே உருவாக்கம் பெற்றன. குறிப்பாக, ஆண்களால் நெறியாள்கை செய்யப்பட்ட, தயாரிக்கப்பட்ட, அவர்களாலேயே பிரதியாக்கம் செய்யப்பட்ட, இத்தகைய திரைப்படங்களில் பெண்கள் பற்றி இந்த ஆண் சமூகத்தில் நிலவிய மனப்பாங்குகளும், சமூகக் கருத்தியலும் மீளூருவாக்கம் பெற்றன. இந்தத் திரைப்படங்கள் பற்றியும், அவற்றில் உருவாக்கம் பெற்ற

**சிங்கள சினிமாவின்
முன்னுதாரணமாக அமைந்த
மனைவியின் பாத்திரத்தையே
ருக்மணதேவி ஏற்று
நடக்கவேண்டியிருந்து
என்பதை விமர்சகர்கள்
சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.
பல்வேறுபட்ட சகலவித
சவால்களுக்கும்,
துன்பங்களுக்கும் மத்தியில்
அமுதுபுலம்பியவாறு வாழ்வை
எதிர்கொள்ளும் அவர்,
அந்தந்த பாத்திரங்களுக்கும்,
சமூக வகுப்புகளுக்கும்
பொருந்திவரும் தாழ்மையான,
அப்பாவித்தனமான பெண்ணாக
விளங்கினார். அதேபோல,
அவரது பேச்சுப்பாணியும்,
முறத்தோற்றப்பாடும் அத்தகைய
பொருத்தமானவையாகவே
அமைந்திருந்தன.**

பெண்களின் சாயலின் மீதும், அந்தச் சாயலின்மீது சமூகத்தால் விடுக்கப்பட்ட செல்வாக்குப் பற்றியும் ஆராயும்போது முதல் திரைப்படமாகவும், அந்தத் திரைப்படத்தின் ஊடாக, சினிமாவுலகுக்குள் பிரவேசித்த முதல் நடிகையைப் பற்றியும் கூறாமல் இருக்கமுடியாது. மினர்வா நாடகக் குழுவுடன் இணைந்து மேடைநாடக நடிகையாகவும், பாடகியாவும் புகழ்பூத்திருந்த ருக்மணதேவி இலங்கையின் முதல் சிங்களத் திரைப்பட நடிகையாகவும், பாடகியாகவும் மினர்வாதற்கான அதிர்ஷ்டத்தைத் தனதாக்கிக் கொண்டார். "கடவுறு பொருந்துவ" திரைப்படம் காரணமாகவே அவர் அந்த அரிய வாய்ப்பைப் பெற்றார். இது, அன்றைய நாட்களில் நாட்டில் பாரியதொரு பரபரப்பை ஏற்படுத்திய கதையம்சம் கொண்ட ஒரு திரைப்படமாக விளங்கியது. அந்தத் திரைப்படத்தில் ரஞ்சனியின் பாத்திரத்தை ஏற்று நடத்தவர் ருக்மணதேவி. ரஞ்சனியின் பாத்திரத்தை நோக்கும் சில விமர்சகர்கள் "ரஞ்சனி பெண்களின் சபலத்தன்மையை வெளிக்காட்டும்" ஒரு பாத்திரம் என்றே வர்ணிக்கின்றனர். செம்சன் எனும் தியாக சிந்தையுள்ள ஓர் இளைஞனை மறந்துவிட்டு, விக்டர்

எனும் குறுமனம் படைத்த ஏமாற்றுப்பேர்வழியிடம் வசமாக மாட்டிக்கொள்ளும் ரஞ்சனி, செம்சனை முற்றாகவே மறந்து விடுகிறாள். இதற்காக ரஞ்சனிக்கு உடந்தையாக இருக்கும் அவளது தாயின் பாத்திரம்கூட இங்கு பூச்சாண்டி கலந்த, சபலத்தனம் நிறைந்த சந்தர்ப்பவாதி பெண்களின் வகையைச் சாருகின்றது.

சிங்கள சினிமா வரலாற்றைத் தொடக்கிவைத்துத் திரையிடப்பட்ட 'கடவுறு பொருந்துவ' திரைப்படமும், ருக்மணிதேவி எனும் இலங்கைச் சினிமாவின் முதல் நடிகையும் இந்நாட்டின் மத்திய வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்களின் குணநலன்கள், நடையுடை பாவனைகள் ஆகியவற்றில் பாரிய செல்வாக்குச் செலுத்தியதென்பதை இது தொடர்பாக எழுதப்பட்டவற்றை வாசிக்கும்போது எம்மால் உணர முடிகின்றது. இந்தத் திரைப்படம் திரையிடப்பட்டதையடுத்து, ருக்மணி, எம் ஆகியோரின் பாடல்கள் மிகவும் பிரபல்யமடைந்தன. பத்திரிகைகளின் பக்கங்களில் ருக்மணியின் புகைப்படங்கள் ஆக்கிரமிக்கலாயின என்றும் கூறப்படுகின்றது. பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கப்பட்ட இந்தப் புகைப்படங்களை வெட்டியும், ஒட்டியும், சேர்ப்பதிலும், ருக்மணி தலைவாரிய பாணியில் தலைவாருவதற்கும், சிகை அலங்காரம் செய்து கொள்வதற்கும், குறிப்பாக அவரது சட்டையின் கழுத்துப் பகுதி வெட்டப்பட்டவாறே தமது சட்டைக் கழுத்துப் பகுதியையும் வெட்டித் தைத்தணியவும் பெண்கள் முனைந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது.

இதற்குப் புறம்பாக, ருக்மணிதேவியின் குரலில் காணப்பட்ட அவருக்கே உரித்தான சோகமயமான வசீகரமும், இரு கண்களினதும் கூரிய பார்வையும், வகுப்புபேதம், இளையோர், முதியோர், ஆண், பெண் என்ற பாகுபாடு எதுவுமின்றி, பெருமளவான இரசிகர்களிடையே அவர் மீது ஒரு தீராய்ந்தையும், கவர்ச்சிப் பிணைப்பையும் தோற்றுவித்தது. அவர் நடத்த திரைப்படங்களைக் கண்டுள்ளபதற்கும், அவருடன் அளவளாவுவதற்கும், நடப்பதற்கும், பாடல்களைப் பாடுவதற்கும் முண்டியடித்தோர் ஏராளம். அவர்களுள் பிற்காலத்தில் பிரபல்யமான சில கலைஞர்களும் அடங்குவர். ஈழத்துச் சினிமாவின் கண்ணீர் துளி எனக் பெயர்பெற்ற ருக்மணிதேவி இரசிகர்களின் மனங்களைக் கொள்ளைகொண்ட கனவுக் கன்னியானார்.

"கெலே ஹந்த" (காட்டில் நிலா) எனும் திரைப்படத்தில் மாலனி பாத்திரத்துக்கு உயிர்ப்பூட்டிய அவர், தான் பாத்திரமேற்று நடத்த பாத்திரங்களுள் தனக்கு மிகவும் பிடித்தமானது என்றால், அது மாலனி தான் என அவர் ஒருதடவை தெரிவித்திருந்தார். அந்தத் திரைப்படத்தில், 'போரிச்சி' எனும் கைவேலையுடனான சட்டையும், "சீத்த" புடவையும் அணிந்து, கழுத்தில் முத்துமாலையுடன் மரக்கிளையொன்றைப் பிடித்தவாறு தோன்றிய படக்காட்சி மிகவும் பிரபல்யமடைந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. கலைஞர்கள், நடிக நடிகையின் ஆடையணிகலன்கள்

மாத்திரமன்றி, காதணிகள், நலையுடை பாவனைகள், கேளிக்கைகள், காதல் போன்றவற்றுடன் தொடர்பான சகலவித தகவல்களையும் அறிந்துகொள்வதில் இரசிகர் வட்டம் பெருவிருப்புக் கொண்டிருப்பர். திரைப்படங்களில் நடக்கும் நடிக நடிகையர் சிறப்பானவர்கள் என அவர்கள் கருதுவதுமுண்டு. இதன்காரணமாக, அவர்கள் இதுபற்றிய தகவல்களைத் தேடியலைவர். அவற்றைத் தழுவிக்கொள்ளவும் முயற்சிப்பர். ருக்மணிதேவி இது பற்றி எனது வாழ்வின் தடயங்கள் என்ற நூலில் இவ்வாறு கூறுகிறார் :

'செமியா பிரிந்தகே தேவியாய்' (கணவன் மனைவியின் தெய்வம்) எனும் திரைப்படமே ருக்மணிதேவியின் முன்னுதாரண மனைவி பாத்திரத்துக்கு தனிமிடத்தைப் பெற்றுக்கொடுத்தது. அத்திரைப்படத்தின் இறுதியில், கணவனே மனைவியின் தெய்வம் என்பதை முணுமுணுத்தவாறு அவர் மூர்ச்சையுற்றிற்று கீழே சாய்வதைக் கண்ட பெண் இரசிகர்களின் கண்கள் மாத்திரமன்றி, ஆண் இரசிகர்களின் கண்கள்கூட கண்ணீருகுத்தன.

எனினும், அவர் பாத்திரமேற்று நடத்த திரைப்படங்களில் இந்தக் கருத்துருவுக்குச் சவாலாக அமைந்த இரு பாத்திரங்களும் அமைந்திருந்தன. அவற்றுள் ஒன்று, 1948 திசெம்பர் 03 அன்று திரையிடப்பட்ட 'வெரதுனு குறுமானம்' (தவறிய இலக்கு) எனும் திரைப்படமாகும். அதில், சுவர்ணா எனும் துடிப்பான, மேட்டுக்குடியைச் சேர்ந்த புஞ்சிநோனாவின் பாத்திரமேற்றிருந்தார் ருக்மணி. அந்தப் பாத்திரம், அவர் அதற்கு முன்னர் ஏற்றுநடத்த அப்பாவித்தனமான காதலி பாத்திரத்தை விட பெரிதும் மாறுபட்டதாக விளங்கியது. அதில், அவர் குட்டைப் பாவாடையணிந்து தோன்றிய காட்சியை இரசிகர்கள் காணமுடிந்தது. அவர் மீதான இரசிகர்களினதும், விமர்சகர்களினதும் மனப்பாங்கை மாற்றியமைத்ததுடன், சிங்கள சினிமா வரலாற்றில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தத் துணிந்த மற்றொரு திரைப்படம் 1960 இல் திரையிடப்பட்டது. அது, "நளங்கன" (நடனமாது) எனும் திரைப்படமாகும். அதில், ருக்மணியுடன் இணைந்து நடத்தவர் லீனா தி சில்வா. அந்தத் திரைப்படத்தில் நளங்கன பாத்திரத்துக்கு புத்தியுருட்டுமாறு நீளக் காட்ச்டையணிந்து, மதுபானசாலையில் ஆடுவது போன்ற காட்சிகள் அமைந்திருந்தன. அவ்வேளை, விமர்சகர்களும், இரசிகர்களும் இது ருக்மணிதேவி இழைத்த பாரதூரமான ஒரு தவறென்றே அபிப்பிராயப்பட்டனர்.

எனவே, அவர் மக்களின் வெறுப்பைச் சம்பாதிக்கலாம் என்றொரு அபிப்பிராயம் சில விமர்சகர்களிடையே நிலவியது. இது திரைப்பட கண்காணிப்புச் சபையினால் தடைசெய்யப்பட்ட முதல் சிங்கள திரைப்படமாகும்.

மாகாணங்களைச் சேர்ந்த தமிழ்க் குடிமக்களின் வாழ்வுநிலையின் சிக்கலார்ந்த தன்மை பற்றிய எமது கூருணர்வு போதுமானதல்ல. குறிப்பாக, விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் பற்றியும், இளம் பரம்பரையினர் அதில் வந்திணையும் விதம் பற்றியும், இயக்கத்தின் படைக்கட்டமைப்புப் பற்றியும் எம்மிடையே தவறான நம்பிக்கைகளே அதிகம் குடிகொண்டுள்ளன. வெடிகுண்டுகளை இடைமில் கட்டிக்கொண்டு, தமது இலக்குகளை நோக்கிப் பாய்ந்து தாக்கும் தற்கொலைப் போராளிகள் அணியொன்றை உருவாக்குவதற்கு, கைது செய்யப்பட்டவுடனே சயனைட் வில்லைகளை நாடும் படையணியொன்றை உருவாக்குவதற்கு அவசியமான கரும்போக்கையும், மனக் கட்டுக்கோப்பையும் கொண்டிருப்பதானது, மறைவான அனுபவமாகவே எம்மால் உணரப்படுகின்றது. தமது இளம் உயிர்களை அவ்வாறு அர்ப்பணிப்பதற்கு அவர்கள் முன்வரக் காரணம், அவர்கள் இதயமேயில்லாத இயந்திரங்களாக மாறியுள்ளதாலாகும் என்றே கருத வேண்டியுள்ளது. 'தடைசெய்யப்பட்ட பூமியை' ஒரு நாடகமாக மாத்திரமன்றி, யுத்தமும், சமாதானமும் பற்றிய புதுமையான ஒரு விவரணமாக, சிங்கள அரசுக்குக் கொண்டு வந்ததன் மூலம் விசாகேச ஆற்றிய பணி மிகவும் சவால் நிறைந்ததாக மாறுவது, மேலே சொல்லப்பட்ட கருதுகோள் காரணமாகவேயாகும்.

நாடகத் தயாரிப்புப் பணி தத்ரூபமானது. ஒரே இடத்திலேயே சகலதும் நடைபெறும். அதாவது, பாழடைந்த ஒரு கட்டிடத்தின் அறையில் தான்...

ஊர்மிளா எனும் தமிழ் யுவதி, பிரசாரக் கூட்டமொன்றில் வைத்து சனாதிபதியைக் கொலை செய்வதற்கான வரப்பிரசாதத்தைத் தனதாக்கிக் கொண்ட விடுதலை இயக்கமொன்றின் அங்கத்தவளாவாள். அவளுக்கு உதவுவதற்காக ராமன் எனும் பெயரையுடைய அமைப்பின் இடைநிலை தளபதியும் கூடவே வருகிறார். ஊர்மிளாவின் இலக்கு, இந்த அறையை அண்டிவரும்வரை அவர்கள் இருவருமே வழிமேல் விழிவைத்துக் காத்திருக்கின்றனர். ஊர்மிளா, ராமன் இருவரிடையேயும் இடைக்கிடை இடம்பெறும் உரையாடல்களிலிருந்து அவர்கள் இதுவரை வெளிப்படுத்திய மனோபாவங்கள், புரிதல்கள் பற்றி ஓரளவு தெளிவொன்று கிடைக்கின்றது. தமது வாழ்வில் தமது தாய்மார் ஆற்றிய முக்கிய பாத்திரத்தை விபரிப்பதன் வாயிலாக அவர்கள் இருவரும் "பண்பொத்த தன்மை" உருவாகின்றது. எனினும், ஊர்மிளா எப்பொழுதும் மிகவும் போராட்டகுணம் படைத்தவள்; அவளது வாழ்நாள் முழுவதையும் இயக்கத்துக்காக அர்ப்பணித்தவள்; இயக்கம் என்பது அவளது குடும்பம்; தனது தலைவர் பற்றி அவளுள் ஆழப்பதிந்திருந்த உணர்வு, கௌரவத்துடன் இரண்டறக் கலந்த ஒருவகைப் பற்றாகும். இந்த

இயக்கத்தில் இணைய முன்னர், வேறொரு விடுதலை இயக்கத்திலும் ராமன் அங்கத்துவம் வகித்திருந்ததால், அவனை அவள் சந்தேகக் கண்கொண்டே நோக்குகிறாள். அதற்குப் பதிலாக, ஊர்மிளாவின் ஆழ்ந்த பற்றினை அவன் ஒருவகையான இழிவு மனப்பான்மையுடனேயே நோக்குகிறான். எதிரித் தலைவரைக் கொன்றொழிப்பதன் மூலம், தான் சார்ந்த இயக்கத்துக்குக் கிட்டும் பலனையும், இந்த மாண்புறு மரணத்தின் காரணமாக தனக்கும், தனது குடும்பத்துக்கும் கிட்டும் கவனிப்பையும் பற்றி, தனக்குப் பொறுப்பளிக்கப்பட்ட பணி பற்றி அவளுள் ஒரு நம்பிக்கை குடிகொண்டிருந்தது. அரசியல் உத்தியாக அமையும் ஆட்கொலை பற்றி அவள் தன்னைத்தானே சுயவிசாரணை செய்துகொள்வதில்லை. அதிலுள்ள நியாயம், சரி/பிழை பற்றி அவளுக்குள் சிந்தனைப் பரிமாறல் எதுவும் கிடையாது. அவளிடம் வினாத் தொடுத்தால் கூட அதற்கு வாய்ப்பின்மையால் மௌனமாகிவிடுவதொன்றே இது விடயத்தில் ராமன் பின்பற்றிய கொள்கையாக இருந்தது. அவர்கள் இருவரும் சந்தித்துக் கொள்ளும் கட்டத்தின் சிறப்பம்சம் காரணமாக, மிகவும் தர்மசங்கடமான ஒரு நிலை தோன்றுகின்றது. இன்னும் சொற்பவேளையில் தான் இறக்கவுள்ளேன் என்பதை அறிந்து வைத்திருந்த ஊர்மிளாவின் உள்ளத்தில் அழகியல், அன்பு, தாய்மை பற்றிய பல்வேறு உயிர்த்துடிப்பான உணர்வுகள் உதிக்கின்றன. அவள் உயிர்வாழப்போவது இன்னும் சொற்பவேளையே என்பதை அறிந்து வைத்திருந்த ராமன், அவளுடன் சவால்விடும் அரசியல் கருத்துப் பரிமாறல் ஒன்றில் ஈடுபடுகின்றான்.

அவன் ஊர்மிளாவிடம் எடுத்துக்கூறும் எவையும் எக் காரணம் கொண்டும் இன்னுமொருவரை இனி எட்டப்போவதில்லை என்பதை நம்பும் ராமன், தனது மனச்சாட்சிக்கும், உள்ளுணர்வுக்கும் இணங்க அவளுடன் வாதப்பிரதிவாதங்களில் ஈடுபடுகின்றான். இவ்விதமாக தனது வாழ்வையே தியாகம் செய்யத் துணிந்த இயக்கத்தின் வெற்றிவாகை பற்றி அவன் வினாத் தொடுக்கிறான். தலைவன் என்பவன் கடவுள் அல்ல எனக் கூறுகிறான். அவனது குறுகிய, தனிப்பட்ட நோக்கை விமர்சிக்கும் ஊர்மிளா, சிறு பராயத்திலிருந்தே தனக்கிழைக்கப்பட்டுவந்த அநீதிகளை அவளிடம் விபரிக்கிறாள். ஏழ்மை காரணமாக கல்வியைத் தொடருவதை இடைநடுவில் கைவிட்ட அவள், தாழ்த்தப்பட்ட குடும்பமொன்றுக்குச் சொந்தமான எல்லா பரிசாசங்களுக்கும், ஏளனத்துக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டு, மாறாத வடுவாக அவளது மனதில் ஆழப்பதிந்து விட்ட ஒரு யுவதி அவள்; 'அவலட்சணம்' என்ற அவப்பெயர் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டவள் அவள்; அவளது அண்ணனையும், அதன்பின்னர் தந்தையையும் கோர யுத்தம் பலிகொண்டு விட்டது. சீதனக் கொடுமை காரணமாக

உள்ளோக்கத்தையும் அவன் காண்கின்றான். அதன் காரணமாகவே, முதலமைச்சரைக் கொலைசெய்வதை விடுத்து, சனாதிபதியைக் கொலைசெய்யத் துடிக்கும் ஊர்மிளாவிடம் தலைவரின் கட்டளைக்கு அடிபணிவதன் முக்கியத்துவத்தை ராமன் வலியுறுத்துகின்றான். தனது இறுதி விருப்பைத் தெரிவிக்கும் ஊர்மிளா, மீண்டும் ஒரு தடவை சேர்க்கையில் ஈடுபட ராமனை அழைக்கின்றான். அவ்வேளை, அங்கு ஆஜராகும் தலைவன், தனது நோக்கத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளும்படி அவரிடம் வலியுறுத்துகின்றான். 'இன்னலுறுவதற்கு எதிராக எமது மக்கள் துணிந்தெழுந்ததற்கு வழியமைத்தவர்கள் யார்? எமது சனங்களின் பாதுகாப்புக் கருதி, எதிரியுடன் போரிட்டவர்கள் யார்? சாதி பேதத்தினால் உங்களைப் பிரித்து நோக்கியபோது, உங்கள் தன்மானத்தைக் கட்டிக்காத்தது யார்? அந்த எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் அவளது பதிலாக அமைந்தது 'நீங்கள்' என்பது தான். ஊர்மிளா தலைவரிடம் உயிர்ப்பிச்சை கோருகிறான். தலைவனோ அதனை ஏற்க மறுக்கின்றான். தனது கடமையையும், பொறுப்பையும் அவளுக்கு நினைவூட்டுகின்றான். ஊர்மிளா அவனது வார்த்தைகளுக்குக் கட்டுப்படுகிறான். அவனைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மக்களுக்காக அவள் தனது இலக்கை நோக்கி நகர்கிறாள். தனது இன்னுயிரை மாய்த்துக் கொள்கிறாள். ராமனின் 'துரோகச் செயலை' தலைவன் அவரிடம் ஒப்புவிக்கிறான்: இயக்கத்தை விமர்சித்தமை, சகோதர போராளியின் மீது பாலியல் ரீதியான பலவந்தத்தைப் பிரயோகித்தமை, தனதுயிரை மாய்த்துக்கொள்ளத் துணிந்த அவளது உற்சாகத்தை மழுங்கடித்தமை என விரிகின்றன அவை.... அவனுக்குரிய தீர்ப்பு மரணமே. ராமனோ சயனைட் வில்லையின் துணையை நாடுகின்றான்.

பல்லாண்டு காலமாக இலங்கையைச் சீரழித்துக் கொண்டிருக்கும் கொடிய இனப் போராட்டத்தின் மீது புதிய ஒரு கோணத்தில் பார்வையைச் செலுத்துவதற்கு 'தடைசெய்யப்பட்ட பூமி' எம்மத் தூண்டிவிடுகின்றது என நான் முன்பு கூறியதை இவ்விடத்தில் ரூபகப்படுத்திக் கொள்வோம். முழு தமிழ் மக்களும், குறிப்பாக ஊர்மிளா, ராமன் எனும் இரு பாத்திரங்களும் அனுபவிக்கும் இன்னலை இந்த நாடகம் எமது மனக்கண் முன்னே அகல விரிக்கின்றது. பிரதான இரு பாத்திரங்களும் தமக்குச் சிறப்பாக அமைந்த அநீதிகள் குறித்து விபரிக்க முற்படும்போது, பெண்-ஆண் சமூக நிலை காரணமாக உருவாகும் வேறுபாடும் தெளிவாகின்றது. வாலிபக் கோளாறு காரணமாக படையணியினரின் சந்தேகத்துக்கு இரையாகி, அதன் விளைவாக போராட்ட இயக்கமொன்றில் சேர்ந்து இந்தியா செல்வதாக ராமனின் கதை அமைகின்றது.

இது, ஒரு ஆணைப் பொறுத்தவரை திறவுகோலாக அமையலாம். எனினும், ஊர்மிளாவின் இன்னல்தோய்ந்த நிலைமைக்கு, சாதி, ஏழ்மை ஆகிய பொதுப் பிரச்சினைகள் தாக்கம் செலுத்தியது போன்றே, 'அவலட்சணம்' என்ற முத்திரை குத்தப்பட்டமை, சீதனத்துக்கான வசதியினம் முதலிய பெண்களுக்கே சிறப்பாக அமைந்த சில பிரச்சினைகளும் செல்வாக்குச் செலுத்தின. இங்கு, பெண்-ஆண் ஆகிய இருபாலாரினதும் மரபார்ந்த சமூகச் சாயலையே எம் மத்தியில் விசாகேச முன்வைக்கிறார். எனினும், நாடகத்தின் வேறு கட்டங்களில் 'ஓர் ஆணைப்போல்' மனத்திடத்துடன் செயலாற்றும் ஊர்மிளாவும், 'ஒரு பெண்ணைப்போல்' கண்ணீருக்குக்கும் கண்களுடன் தோன்றும் ராமனையும் அந்தச் சாயலுக்குச் சவால்விடுமாறே எம்மத்தியில் முன்வைக்கிறார். பொதுவாகவும், தனிப்பட்ட முறையிலும் தனது நாடகத்தின் வாயிலாக யுத்தம், அடையாளம், தனித்துவம், படுகொலை அரசியல் ஆகிய தற்கால இலங்கைச் சமூகத்தின் தீர்க்கமிகு விடயங்கள் சார்ந்ததாக, எமது கவனத்தைத் திசைதிருப்பத் துணிந்துள்ளார் விசாகேச.

எனினும், நாடகத்தைத் தயாரிக்கும்போது தனது கருப் பொருளுக்கேற்ற, கனகச் சிதமான ஒரு காட்சியமைப்பையும், பாணியையும் தெரிவு செய்வதற்கு விசாகேச தவறியுள்ளார். தத்ரூபமான ஒரு காட்சிப் பின்னணியில் இத்தகு கருப்பொருள் ஒன்றைத் திணிக்க முற்படும்போது, உணர்ச்சி மேலீட்டுணான நடிப்பில் அவர் தங்கிவிட நேரிடும். அன்றேல், இருவருக்கிடையில் இடைக்கிடையே இடம்பெறுகின்ற உரையாடல்களில் மாத்திரம் நாடகக் கலைஞர் தங்கியிருக்க முடியாது. நாடக அரங்கின் இடவசதி, ஒளி ஒலி வசதிகள், அங்க அசைவுகள் என்பவற்றைக் கையாளுவதிலும் மிக்க பலவீனமான இடங்களை அவதானிக்க முடிந்தது. அவை, நிதிவசதி, தொழில்நுட்ப வரையறைகளை விஞ்சி, "விசாகேசவின் பிரதியாக்கத்தை வேறொருவர் தயாரித்திருந்தால்...." என்ற எண்ணப்பாட்டைத் தோற்றுவிக்கின்றது. விடுதலைப் போராளிகள் எனக் கூறிக்கொள்ளும், கடுமையான ஒரு ஆட்சிக்கும்/அரசியல்/கருத்தியல்வாத சர்வாதிபத்தியத்தில் தம்மை ஸ்திரப்படுத்திக்கொள்ளும், படுகொலை அரசியலில் ஈடுபடும் குழுக்கள் பற்றி இவ்வாறு திறனாய்வுக் கண்ணோட்டத்தில் நோக்கவும், அத்தகைய நோக்கை பகிரங்க அரங்கில் சிங்கள மொழியில் எம்முடன் பகிரந்து கொள்ளவும் துணிந்த விசாகேசவுக்கு எமது நன்றிகள். இத்தகைய ஒரு கண்ணோட்டம், அதற்கேயுரித்தான ஒரு ஒழுங்கமைப்பில் எம்மால் இரசிக்கக் கூடியதாக அமையட்டும் என்பதே எமது வேணவா. ■

சுனீலா அபேசேகர

கிளர்ச்சியாளர்களுக்கு உதவியுள்ளார் என்ற சந்தேகத்தின்பேரில் 1990ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 18ஆம் திகதி பாதுகாப்பு பிரிவினரால் கைது செய்யப்பட்டுள்ளார். அப்போது அவருடைய இளைய மகள் பிறந்து 14 நாட்கள் மட்டுமே கடந்திருந்தன. இப்போது பாலசுந்தரம் சாந்தகுமாரி என்ற அந்த சிறுமிக்கு வயது 11. கோமளம்மா இன்றுவரை கணவரை காணவில்லை. சாந்தகுமாரி தந்தையின் நிழலைக்கூட பார்த்ததில்லை.

மனுக்கள் வள்ளி முதுமைப் பருவத்தை அடையாத 33 வயதுடைய நான்கு பிள்ளைகளின் தாய் 1990ஆம் ஆண்டு இவரது கணவர் பாதுகாப்பு பிரிவினால் சந்தேகத்தின்பேரில் கைதுசெய்யப்பட்டுள்ளார். இன்று தனது நான்கு பிள்ளைகளையும் வாழவைப்பதற்காக வள்ளி வாழ்க்கைப்போராட்டத்தை நடாத்திவருகின்றார்.

கந்தையா சாந்தகுமாரி என்பவரை நான் மணம்பிட்டிய குளத்திற்கருகில் சந்தித்தேன். 59வயது நிரம்பிய அவரும் நான்கு பிள்ளைகளுக்கு தயானவர். இவரது கணவர் 1990ஆம் ஆண்டு பாதுகாப்பு பிரிவினால் கைதுசெய்யப்பட்டுள்ளதோடு, அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை கைதுசெய்யப்பட்ட கணவரை கண்ணால் காணவில்லையென கண்ணீர் மல்கியபடி தெரிவித்தார். **பொட்கும்பிள்ளை சின்னத்தம் பி** மூன்று குழந்தைகளுக்கு தாய் இவரது கணவரும் 1990ஆம் ஆண்டு பாதுகாப்பு பிரிவினால் கைதுசெய்யப்பட்டு காணாமற்போயுள்ளதாக தெரிவித்துள்ளார். ஒரு பிள்ளையை யேனும் பாடசாலைக்கு அனுப்பி கல்வி போதிக்க முடியாத நிலையிலுள்ளதாக தெரிவித்த அதேவேளை காச நோயினால் பிடிக்கப்பட்டிருப்பதால் நிலையான தொழிலொன்றில் ஈடுபடமுடியாதென்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

யுத்தத்தால் திக்கற்ற பெண்களின் அவலங்களை தேடிச் சென்ற பயணத்தில் இதற்கு முன்னர் புத்தகங்களில் வந்த "பட்டாச்சாராவ" பெண்ணைப்போன்று எங்களுடைய காலத்தில் உண்மையான 'பட்டாச்சாராவ' பெண்கள் பலரும் இருப்பதை உணர்ந்தேன்.

அவருடைய கணவரை மட்டுமன்றி பத்து மாதம் வயிற்றில் சுமந்து உதிரத்தை உணவாகக்கொடுத்து வளர்த்தெடுத்த ஆண்பிள்ளைச் செல்வங்கள் ஆறுபேரை அவரின் கண்ணெதிரிலேயே தமிழ் கிளர்ச்சியாளர் படுகொலை செய்துள்ளனர். இவரின் பெயர் **முதலிஹாமி புஞ்சி நோனா**. நூறு வயதுடையவர் இன்னமும் கைகளின் வலிமையைப்பற்றி பேசும் அப்பெண் வாழ்க்கையில் அநேகமானவற்றை வேண்டி நிற்காவிட்டாலும் வாழ்நாளை கழிப்பதற்காக பாடுபட முயல்கின்றார்.

இளையதம்பி சின்னத்தங்கம் இப்பெண்ணைப் போன்றொரு தாய் அறுபத்தைந்து வயதுடையவர். அவரது மூன்று ஆண் பிள்ளைகள் பாதுகாப்பு பிரிவினால் கைதுசெய்யப்பட்ட நாள்முதல் இன்றுவரையிலும் அப்பெண் அவர்களை காணவில்லை.

தற்காலத்து பட்டாச்சாராவைப் போன்று இந்தப் பெண்ணும் பிள்ளைகளைத்தேடி போகாத இராணுவ படைமுகாம்கள், பொலிஸ் நிலையங்கள் இருக்கமுடியாது. **குழந்தைவேல் சிவபாக்கியம், மணியம் கோனேஸ்வரி** முறையே 43 மற்றும் 46 வயதுடைய விதவைகள். இவர்களின் கணவர்கள் 1990ஆம் ஆண்டு பாதுகாப்பு பிரிவினால் கைதாகியுள்ளனர். வாழ்வுக்காக போராடிக்கொண்டிருக்கும் இவர்கள் கருவாடு விற்பனை செய்துகொண்டிருந்த வேளையில் என்னை சந்தித்தார்கள்.

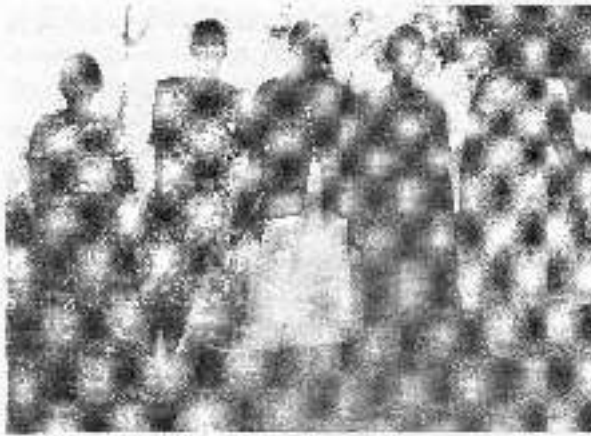
புஞ்சிபண்டாகே பீரேமவத்தி 42 வயதுடைய மூன்று பிள்ளைகளின் தாயார். இப்பெண்ணின் கணவர் மணம்பிட்டிய குளத்தில் மீன்பிடித்துக்கொண்டிருக்கும்போது தமிழ் கிளர்ச்சியாளர்களால் படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளார். மீன்பிடித்தலை வாழ்க்கைத்தொழிலாகக் கொண்டுள்ள இப்பெண் பிள்ளைகள் மூவரையும் பாடசாலைக்கு அனுப்ப பெரும் போராட்டத்தை நடத்திவருகிறார். வாழ்க்கையின் இறுதி அரைப்பங்கில் தங்கள் கணவர்களை பறிகொடுத்த சோகத்தில் தவிக்கும் **கனகரத்தினம் செல்லம்மா, இளையதம்பி சாந்தபிள்ளை** என்ற பெயர்களுடைய முதுமையடைந்த இரண்டு தாய்மாரை நான் சோருவில் விசாரைக்கு அருகில் சந்தித்தேன். இவர்கள் முறையே 65 மற்றும் 72 வயதுடையவர்களாவர். இவர்கள் உயிர்வாழ்வதற்காக கூலி வேலை செய்கின்றனர்.

ஆண்கள் மாத்திரமே செய்யவேண்டுமென சமூகத்தால் வர்ணனை செய்யப்பட்ட சில தொழில்களை வாழ்க்கைக்காக இந்தப்பெண்கள் செய்கின்றனர். மீன் பிடித்தல் பிரம்பு சீவுதல் மற்றும் பாரம் சுமத்தல் போன்ற தொழில்களை வயிற்றுப் பிழைப்பிற்காகவே மேற்கொள்கின்றனர்.

சுப்பிரமணியம் கன்னகி 60 வயதுடைய ஒரு தாயார் இருதய நோயால் பிடிக்கப்பட்டுள்ள இப்பெண் வாழ்வதற்காக சிறுவியாபாரம் ஒன்றை நடத்துகிறார். இவரது 4 ஆண் பிள்ளைகளையும் பாதுகாப்புப்பிரிவு கைதுசெய்துள்ள அதேவேளை 19 வயது நிரம்பிய மகரும் காக்கைவலிப்பு நோயுள்ளவர். 11 வயது சிறுவன் வேலைக்காக விடப்பட்டுள்ளான். **தங்கப்பிள்ளை சாரதாதேவி, முருகேசு தங்கம்மா**

முறையே 35 மற்றும் 49 வயதுகளையுடைய தாய்மார்கள் இவர்களது கணவர்களும் யுத்தத்தின் பிரதிபலன்களால் இவ்வுலகைவிட்டு பிரிந்தவர்களாவர்.

கன்னப்பு செல்லதம்பி என்ற 68வயதுடைய ஒரு தாயை சோருவில் விவசாய பண்ணையில் சந்தித்தேன். இவரின் கணவரையும் நான்கு பிள்ளைகளையும் தமிழ் கிளர்ச்சியாளர்கள் படுகொலை செய்துவிட்டனர். கூலிக்கு



புகழ் காரணமாக விதவைகளாகப்பட்ட சொருவிய கிராமத்தின் சில பெண்கள்

மாடுவெடுத்து வழக்கான நடவடிக்கை இப்பெண் சொருவிய புகழ்க்கின் அனுபவத்தை என்னும் பரிந்துரைகள்.

முதுவன்சே தலைகாணா 45 வயதுடைய 5 பிள்ளைகளுக்கும் மகனாக 13க்கும் அறிந்து படிப்பை பிள்ளைகளை வைத்துவிட்டார். சொருவிய வேலை செய்து வாழ்ந்து கொள்ள முடியவில்லை. பாடசாலை சென்றவர்களுக்கு அறிவை வந்த வாய்ப்புகள் இல்லாத இப்பெண்களின் பிள்ளைகள் அதிகமாக சொருவியிருந்தே கல்வியை பெற்றிருக்கிறார்கள். இதில் 15 வயதுடைய அறிவுள்ள கணவரை பெறும்படி விரும்புகின்றார்.

கந்தையா செல்க்கி, செல்லத்தம்பி சரோஜா இருவரும் தங்கள் கணவர்களை இழந்து உயிர்க்கும் எய்களுடைய பெண்கள்தான். புத்தம் அவர்களை பழிகொண்டது கூலி வேலை செய்து வாழ்வைக் கழிக்கும் செல்லம் சொருவிய போன்ற துறையில் கணவர்களை பெண்கள் சொருவிய கிராமத்தில் வசிப்பிடுகிறார்கள். பிள்ளைகளை வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் இல்லாத சூழ்நிலைகளில் ஒரு வேலைபெற்று வந்தால்தான் உயிர்வாழ முடியும். சொருவிய கூலி வேலை செய்திருக்கிறார்கள். கணவர்கள் கல்வியை இழக்கையில் அவர்கள் கல்வியை உடனடி படிப்பை கற்று வந்தனர். பின்பு கூலி வேலை செய்து படிப்பதற்கும் அவர்கள் உதவி செய்து கொடுத்தனர். பின்பு கூலி வேலை செய்து படிப்பதற்கும் அவர்கள் உதவி செய்து கொடுத்தனர்.

பாடசாலை செல்லவண்டிய வயதும் பாடசாலை செல்லாமல் இருக்கும் 95 சதவீதமான பிள்ளைகள் சொருவிய கிராமத்தில் விதவைகளாக இருக்கும் பெண்களின் பிள்ளைகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்கான பொருள்வசதிகளும் இல்லாததால் பெண்கள் இதுவரையில் அறிவுகரமானவர்கள் வேலைகளில் அமர்த்துவதற்கான நகரங்களுக்கு கொண்டுவரப்பட்டுள்ளனர். காலக்கடந்த குணப்படுத்தமுடியாத நெய் நெடிகளால் பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அறிவுகரமான பிள்ளைகள்

இக்கிராமத்தில் கல்வியை பெறாதவர்கள் குடும்பங்களில் தாய்கள் வாழும்படி அறியுமாறு இயக்குகிற சிங்கள தமிழ் குடும்பங்களில் சில பிள்ளைகளும் இடம்பெறுகின்றது.

கடந்த பத்தாண்டுகளில் கிராமத்தை இருளாக்கிய ஒளியாக அமைந்து 1980 ஆம் ஆண்டின் முதல் அரைப்பகுதியில் இங்குள்ள பெண்களின் கணவர்களையும், பிள்ளைகளையும் அழித்து முக்கூட்டுடன் தொடர்புடைய இரண்டு தரப்பினரும் தொகுத்த தாக்குதல்களை சூழிப்பிடலாம். இந்த அப்பாவிக்கொது தேவைக்கான புத்தம் உருவாக்கப்படவில்லை என்றாலும் இன்று அவர்களின் உயிர்களை பாதுகாப்பதற்கான புத்தம் தீவிரப்படைவையுடைய யுத்தத்தில் பங்காளிகள் ஒருபுறம்ருக்க பெண்களும் பிள்ளைகளும் அநாதைகளாக்கப்படுகின்றனர். புத்தத்தால் மனவிலக்கு கணவரும் பிள்ளைக்கு தந்தையம் அழிக்கப்பட்டு வாழ்வை சீரழிக்கிறது.

இக்கிராமங்களில் வசிக்கும் பிள்ளைகளை அறிக்காததை பாதுகாப்பது யார்? எழுத்தறிக்கை உணவறிக்கை உடை அணிப உதவவது யார் இவ்வற்ற அன்று முதல் இன்றுவரை கெடுக்கக்கூடிய யுத்தத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். அவர்களது வாழ்க்கையை மேலும் பாதுகாப்பதற்கு இட்டுக்கொண்ட புத்தம் வந்தவர்க்கும் என்பதில் தயயிர்மை. இவ்வறக்கத்தில் பிறந்ததன் மூலமாக இவர்களுக்கு இரக்கும்வரையான வாழ்க்கை ஈடுபடுகிற சொந்தமாகிறது. இந்த இடப்பாது புத்தம்வரை வந்தவர்கள் ஒன்றாக பதிவென்பப்படவதும் கணவர்களை வளர்ப்பதும் இடப்பாதுவரை காலம் கடந்துவரும் அறிவுகற்ற இவர்களை உயிர்களின் பெறுபதி வேலைகளில் இட்டு கொள்வாமைக்கு இடம்கான காரணம்.

இவ்வறக்கத்தில் வந்து பிறக்கும் ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் உயிர் வாழ்வதற்கு உணவ உண்டு அனைவருக்கும் பொதுவான அணைத்து உணவாகவும் சட்டத்தின்படி இவர்களுக்கு உயிர்வாழ வளமும் சட்டமென்று ஒன்றாகவும் கட்டப்படும் இருப்பினும் இவர்களுக்கு அந்த உணவையின் கிடைப்பில்லை. இங்கு சிங்களம் தமிழ் என்ற பாதுகாப்பு பிரச்சனை அல்ல. வருமானமும் கையிடப்பட்டிருக்கின்ற பிரச்சனைகளாக உள்ளன. நாய்கள் புத்தம் விவாகவிலும் பார்வை சொருவியும்பாது. இவர்களது கண்களில் ஊசல் ஆங்கொண்டிருக்கும் வயதாக்கிப்போன அறிவாப்பவ அன்னால் உணர்வுபெறுகின்றது. ■

நேஷனலாக தமிழ் கருவறான செல்லவண்டிய

இந்த தகவலை நேஷனலாக தமிழ் கருவறான செல்லவண்டிய சொருவிய கிராமத்தில் விதவைகளாக இருக்கும் பெண்களின் பிள்ளைகளும் இடம்பெறுகின்றது. இதற்கான பொருள்வசதிகளும் இல்லாததால் பெண்கள் இதுவரையில் அறிவுகரமானவர்கள் வேலைகளில் அமர்த்துவதற்கான நகரங்களுக்கு கொண்டுவரப்பட்டுள்ளனர். காலக்கடந்த குணப்படுத்தமுடியாத நெய் நெடிகளால் பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அறிவுகரமான பிள்ளைகள்

குறித்து பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. முறையாக கல்வி பயிற்று அரசு தொழிலொன்றில் ஈடுபடுதல் அல்லது சுயதொழிலில் ஈடுபடுதல், ஆடை அல்லது வேறு உற்பத்தி செயற்பாடுகளில் ஆர்வமுள்ள பெண்கள் ஒருசிலர் மட்டுமே உள்ளனர். அவ்வாறானவொன்றுக்கு முஸ்லிம் சமுதாயம் உதாசீனமான பின்னணியை ஏற்படுத்துகிறது. எமது நாட்டின் பிரதான மொழிகளான தமிழ், சிங்கள மொழிகள் பற்றி நோக்குகையில் ஆரம்ப காலங்களில் தென்மாகாணத்திலும் மலையகத்திலும் உள்ளவர்கள் சிங்கள மொழியில் கல்வி கற்க முன்னிலைவகித்த அதேவேளை முஸ்லிம் பெண்கள் வேண்டுமென்று அந்த வாய்ப்பினை தவறவிட்டுள்ளனர். உயர்கல்வியை பெறுவதற்காக பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுமதித்தல் இன்றுவரையிலும் முஸ்லிம் பெண்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளமையாவரும் அறிந்ததே. அவ்வாறு கல்வி கற்றிருப்பினும் கூட எம்நாட்டில் தொழில் வழங்குவது தொடர்பான தேசியக்கொள்கையொன்று இல்லாதிருப்பதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். குறுகிய காலத்திற்காவது மத்திய கிழக்கில் தொழில் செய்யும் முறையே இவ்வாறான தடைகளுக்கு மத்தியில் குடும்பத்தின் பொருளாதார நெருக்கடிக்கான தீர்வாகவுள்ளது. வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பியாவது பணம் கொண்டு வர சமுதாயம் வற்புறுத்துகிறது. ஆகையால் ஆசியாவிலுள்ள முஸ்லிம் நாடுகள் மத்தியில் அதிகளவான முஸ்லிம் பெண்களை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பும் நாடாக இலங்கை இருக்கின்றமை தெளிவாகின்றது.

குறுகிய அரசியல் இலாபங்களுக்காக இன விகிதாசாரத்தை மையமாகக் கொண்டு சமுதாயத்தை பிளவுபடுத்த ஏற்படுத்துகின்ற அனைத்து பேரழிவுகளுக்கு நாம் அனைவரும் இரையாக்கப்படுதல் புதிதல்ல. முஸ்லிம் சமூகத்திலிருந்து வியாபாரங்கள் முறிவடைந்து, போட்டிச்சந்தை நிலவரங்களை கருத்தில்கொள்ளாமையினால் இலங்கை முஸ்லிம் மக்களின் பாரம்பரிய தொழிலான வியாபாரத்தொழில் கைநழுவிபுள்ளது. கல்வியறிவின்மையும் இதில் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளது. கல்வி கற்றலை கைவிட்டு அரசு தொழிலில் கவனம் செலுத்தாமல் நாளாந்த வருமானத்தை ஈட்டித்தருகின்ற சுயதொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் தற்கால சமூக சூழமைவுகள் அவர்களை வறியவர்களாக்கியுள்ளது. இந்நெருக்கடியிலிருந்து மீண்டுவருவதற்காக தொகைவாரியான முஸ்லிம் இளைஞர் யுவதிகள் மத்தியகிழக்கு தொழில்களை தேர்ந்தெடுத்தார்கள்.

குடியிருப்புக்கள் இன்மை காணிகள் பற்றாக்குறை போன்ற காரணங்களால் ஒரே வீட்டில் பல குடும்பங்கள் சீவிக்கும் முறை இந்நாட்டு முஸ்லிம் மக்கள் எதிர்நோக்கும் மேலுமொரு சவாலாகும். இதனால் நற்பண்புகள், சுகாதார மற்றும் சுற்றாடல் சிக்கல்களையும் பெண்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். ஒருசில முஸ்லிம் பெண்கள்

பெற்றுள்ள கல்வி அறிவின் பயனாக அவர்களது விவாக நடவடிக்கைகளின்போது பிரச்சனைகளுக்கு முகம்கொடுக்கின்றனர். தன்னைவிட கல்வியறிவு குறைந்த ஆண்களை மணப்பதற்கு அவர்களில் விரும்பமின்மை காணப்படுகின்றது. இதனால் உயர்கல்வி பெற்ற முஸ்லிம் பெண்களின் திருமணவயது இன்று உயர்ந்துள்ளது. சீதனப்பிரச்சனையையும் அவர்கள் எதிர்நோக்குகின்றனர். ஆரம்ப காலங்களில் வெளிநாடுகளில் வேலையில் ஈடுபடும் முஸ்லிம் பெண்களை அந்த சமூகம் நிந்தனையுடன் நோக்கினாலும், தற்காலத்தில் அவர்களது பொருளாதார வலிமை குறித்து ஆண்கள் மத்தியில் பாரிய விருப்பம் காணப்படுகின்றது.

வடக்கில் நிலவிய போர்ச்சுமூல் காரணமாக முஸ்லிம் சிவில் சமூகம் பாதிப்புக்கு இலக்கானது வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களிலிருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்ட முஸ்லிம் மக்களின் பிரச்சனைகள் இன்று சமூக சிக்கலை நோற்றுவிட்டுள்ளது. நாடு பூராகவும் இடம்பெயர்ந்த முஸ்லிம் மக்கள் வசிக்கின்றனர். இங்கு அனாதைகளாக்கப்பட்ட பெண்கள் அளவில்லாத துயரை அனுபவிக்கின்றனர். தத்தமது ஊர்களிலிருந்து விரட்டப்பட்ட இவர்களது பிள்ளைகளின் கல்வியில் ஏற்படும் பின்னடைவு அரசியல்வாதிகளுக்கு மகிழ்ச்சியளிப்பதாக அமையும்.

இலங்கை முஸ்லிம் பெண்களின், மேலே குறிப்பிட்ட பிரச்சனைகள் தொடர்பில் கவனம் செலுத்தப்படுகின்றதா என்பது தெளிவாக குறிப்பிடப்படவில்லை. தனிநபர் வாழ்க்கை விருத்திசெய்வதில் தொடர்புபட்டாலும் சமூகப்பிரச்சனைகளில் அவர்களது பங்களிப்பு வீழ்ச்சி அவர்களை சமூகத்தில் தனிமைப்படுத்தியுள்ளது. பெருவாரியான முஸ்லிம்கள் வறியவர்களானாலும், உணவை சமூகங்கள் இதனை ஏற்க மறுக்கின்றனர். தொடர்பாடல் முறைகளில் காட்டும் குறைபாடு இதற்கு காரணமாக அமைகின்றது.

கடல்கடந்து செல்வதால் மட்டும் பிரச்சனைக்கான தீர்வு கிடைப்பதில்லை என உணரமுடியாதிருப்பது வேதனைக்குரியது. இந்நிலைமையை தெளிவுபடுத்துவதில் முஸ்லிம் புத்திஜீவிகள், அரசியல்வாதிகள் பின்தங்கியே நிற்கின்றனர். நாளுக்கு நாள் உக்கிரமடைகின்ற சமூக நெருக்கடிக்கு மத்தியில் மக்கள் அதற்கு இரையாகுவது தவிர வேறொன்றும் நடப்பதில்லை. அதனால் இந்நாட்டு முஸ்லிம் மக்களின் 'இதயத்துடிப்பு' அமைதி கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு இந்நெருக்கடிகளையும் சவால்களையும் வெற்றிகொள்ள முன்வர வேண்டும். ஏனைய சமூகத்தினருடன் இணைந்து இப்பிரச்சனைகளை சாதிப்பதற்கான காலம் இப்போது மலந்துள்ளது. ■

அகம்மது ஸம்ஷாது பேகம்



சுயம்வரம்

சுமிகா பெரேரா



சிறு
கதை

இரவும் பெறுமதிமிக்கதே என்று சுகுணவதி மனதைத் தேற்றிக் கொண்டாள். காரணம், ஒவ்வொரு இரவுடனும் வாழ்வின் மற்றுமொரு நாள் கழிந்து விடுகிறதே என்பதுதான். இருப்பினும் ஐந்து ஆறு வருடங்களாக சுகுணவதியிடம் வந்த சில இரவுகள் பற்றி அவள் விரக்தி கொண்டாள். நேற்றைய இரவும் அவ்வாறு அவளுக்கு வேதனையைக் கொடுத்த மறக்க முடியாத இரவாகவே அமைந்தது.

பசியோடு வந்து இடது கையில் அமர்ந்த நுளம்பை அவள் வலது கையால் மெல்லமாக அடித்தாள். ஆனாலும் அந்த வேளையில் அவள் உடலில் தோன்றிய மெல்லிய வேதனை அவளது முழு உடலையும் வருடிச் சென்றது.

இடுப்பைப் பிடித்துக் கொண்டு சுகுணவதி எழும்பும் போது தன்னை அறியாமலேயே ஒரு முனகல் வெளியேறியது. உடலை அடித்துப் போட்டது போன்ற ஒரு வலி. இந்த இடத்தில் தான் என்று சொல்ல முடியாதளவுக்கு நோவு. உடலின் ஒவ்வொரு சிறு நரம்பின் ஊடாகவும் பரந்துச் சென்றது.

"பிள்ளை... ஏன் இன்னும் விளக்கைப் பற்ற வைக்கல்ல...."

"அதில் எள்ளளவும் எண்ணெய் இல்ல...."

நேற்றைய தினம் ஒரு சதமேனும் சம்பாதிக்க முடியாது போன குறை மறுபடியும் சுகுணவதியின் மனதை கிள்ளி விட்டது.

"எனக்கு ஒரு பத்து ரூபாயாவது தராமல் போன இவனுக்குக் இடிதான் விழுணும்..." சுகுணவதி தானாக புலம்பினாள்.

வீட்டு வாசலில் நின்ற வேப்ப மரத்தின் வேர் மீது அமர்ந்தவாறு சுகுணவதி, தூரத்தே தெரிந்த உன்னஸ்கிரிய மலைக்குப் பின்னால் சூரியன் தன் கடைசிக் கதிரையும் மறைத்துக் கொள்ளும் வரை பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். மறுபுறம் உயர்ந்து வளர்ந்த திம்புலாகல மலையுச்சி. மறைந்துக் கொண்டிருக்கும் அக்கதிர்களை பார்த்தவாறே அவள், "இப்போது மறைந்து போனாலும் நாளை நீ என்னிடம் வரத்தானே வேண்டும்...." என்பது போலிருந்தது.

குண்டு மல்லி வேலியிலிருந்து வந்த தென்றல் அலைகள் காய்ந்த இலைகளோடு சரசர என்ற ஒலியோடு சுகுணவதியைக் கடந்து தூரத்தே போய் மறைந்தது. மண்வெட்டியால் அடித்ததும் "டான்" என்ற சத்தத்தை தரும் விதத்தில் வறண்டுபோன நிலம், ஒரு

துளி நீர்கூட இல்லாது அடுப்பில் காயும் வெற்றுச்சட்டியிலிருந்து வெளியான புகையை அவளுக்கு ரூபகப்படுத்தியது.

இரவு வந்துமே சுகுணவதிக்கு ஒரு பயம் வந்துவிடும். எந்த நேரம் எந்தப் பக்கத்தால் துப்பாக்கி வெடிகள் வருமோ என்ற பயமே அது. ஆயினும் வந்துசேரும் ஒவ்வொரு இரவிலும் அவளுக்கு ஏதோ ஒரு வித விருப்பமும் இருக்கத்தான் செய்தது. அந்த உணர்வு அவளது இதயத்தில் ஒரு மூலையில் இருந்த சிறுபுள்ளிபோல இருந்தது. இரவை விரும்புவது என்பது ஏதோ முகம் பார்க்க விரும்பாத அரக்கனை பார்ப்பது போலவே இருந்தது. அந்த எண்ணம், அந்தச் சிறு புள்ளியை சிதறடித்துக் கொண்டு சுகுணவதியின் இதயத்தில் நின்றும் வெளிப்பட்டது. இருப்பினும் எத்தனை கொடுமையென்றாலும் ஒவ்வொரு

வேலையை செய்து முடித்த பிறகு எட்டி உதைக்கிறார்கள். சிலர் உயிரைக் கூட தருவோம் என்ற சோதனையில் கிட்ட வருகிறார்கள். சேறு, மணல்மேடு, வைக்கோல் என்று தாம் இருக்கும் இடத்தைப்பற்றி கவலைப்படாமல் கட்டிப் புரளும் போது இவர்கள் சரியாக சேற்றில் ஊறிப்போன எருமைகள் போல நடந்து கொள்கிறார்கள். நேற்று இரவு பத்து மணியாகும் போதே ஒருவர் பின் ஒருவராக எத்தனை பேர் உடல்மீது ஏறி இறங்கினார்கள். மூச்சு எடுக்கக்கூட முடியாது போனதல்லவா என்று சுகுணவதி நினைத்துக் கொண்டாள்.

"ஐயா... என்னோட பணம்"

"என்ன பணம்... இப்போ நாலாவது பொயிண்டில் இருந்து 2115 வருவார். என்னோட பணத்தையும் சேர்த்து தருவாரு.."

"ஐயோ சேர்.. அப்படிச் செய்யாதீங்க.. நாளைக்கு அரிசி சாமான் வாங்கக்கூட எனக்கு வசதியில்லை.." சுகுணவதி கையை விரித்து, இடுப்பில் தன் உடையை அரையும் குறையுமாக உடுத்திக் கொண்டே கூறினாள். இருளில் அவளது கையைப் பிடித்த போது, "சரிதான் போட..." என்றவாறு அவளது கைகளை தட்டிவிட்டு மேலும் எதையோ முணங்கிக் கொண்டு தயாசேன சேர் வெளியேறி விட்டார். இனி என்ன செய்வது என்று நினைத்துப் பார்க்கக்கூட சுகுணவதியால் முடியவில்லை.

"என்ன நீ பேயறைஞ்சது போல நிற்கிறே... இங்கே வா..."

இவர்களை விட பேய் பிசாசு நல்லது போல.... சுகுணவதி நினைத்துக் கொண்டாள்.

நான்காவது பொயிண்டின் விக்ரமசிங்க துரையின் குரலில் ஒருவித பரிவு காணப்பட்டது. இப்பரிவு இன்னும் கொஞ்ச நேரத்துக்குத்தான் என்பது சுகுணவதிக்கு தெரியும். என்றாலும் காய்ந்த வைக்கோல் மீது பெரும் எதிர்பார்ப்போடு சாய்ந்து கொண்டாள். வாழைக்குலையை வெட்டிய பின் நடு

மரத்தில் விழும் வெட்டுக்கு சாய்ந்துவிழும் மரம் போல விக்ரமசிங்க சுகுணவதியின் உடல் மீது சரிந்து விழுந்தார்.

"ஊய்...." சுகுணவதி தானாகவே முணங்கினாள்.

"ஏன் உனக்கு நோகுதா?.."

விக்ரமசிங்க அன்போடு கேட்டார். அந்த வசனங்களோடு பழைய கசிப்பு நாற்றம் வீசுவதையும் சுகுணவதி உணர்ந்தாள். கமலதாசன் இருந்த காலத்திலும் கசிப்பு, கள்ளு குடித்த நாட்களில் சுகுணவதி சற்று தள்ளியே படுத்துக் கொண்டாள். சுகுணவதியின் இப்போக்கினை அறிந்த கமலதாசன் அவ்வாறான நாட்களில் அவள் மீது கைகளையேனும் படாமல் தடுத்துக் கொண்டார். சுகுணவதியின் எண்ணங்கள் சிறகடித்துப் பறந்தாலும் அதற்கு அவகாசம் இருக்கவில்லை.

"உன்னோட முதுகில் முள்ளு குத்தும். ஒரு துணியையாவது விரித்திருக்கலாம் தானே.... இந்தப் பற்றையில விஷ முட்களும் இருக்கலாம்...." விக்ரமசிங்க மற்ற நாட்களை விட பரிவோடு நடந்து கொள்வதை சுகுணவதி உணர்ந்தாள். உயர்ந்த தடித்த விக்ரமசிங்க அவள் உடல் மீது புரண்டு இருக்கையில் சுகுணவதியால் மூச்சு எடுக்கவும் முடியாதிருந்தது.

"என்ன நீ பயந்து போனமாதிரி... கருணாசேன உனக்கு என்ன செய்தான்...."

"காசு குடுக்காமல் திட்டிக் கிட்டே போனாரு...." கஷ்டப்பட்டு மூச்சு வாங்கிக் கொண்டே சுகுணவதி சொன்னாள்.

"ஒரு சதமும் தரவில்லையா..?"

"ம்ஹு.."

"அவனுக்கு அப்படித்தான்... எல்லாரையும் ஏமாத்துவானாக.."

"நீ ரொம்பவும் மெலிஞ்சிட்டே... உடல் தேறக்கூடிய எதையாவது சாப்பிடு..." சுகுணவதியில் சோர்ந்து போன முலைகளை பிசைந்தவாறு

விக்ரமசிங்க சேர் சொன்னார்.

வயிறாற சாப்பிடுவதை விட இரண்டு பிள்ளைகளோடு நக்கிச் சாப்பிடவேணும் ஏதும் கிடைக்காததை சுகுணவதி நினைத்துக் கொண்டாள்.

சேர்மாருக்கு என்ன.... மாதத்துக்கொருமுறை அரிசி, பருப்பு என்று மூட்டை மூட்டையாக லொறியில் வந்து இறங்குது. அது மட்டுமா காட்டில் வேட்டையாடி கிடைக்கிற காட்டுப் பன்றி, காட்டெருமை, முயல் போன்றவற்றின் இறைச்சி வேற. எதில குறையிருக்கு.... வேணுமின்னா குறைக்கு உள்ளது இரவு முழுவதும் துப்பாக்கியை கையில் பிடிச்சிக்கிட்டு, நுளம்மை விரட்டி விரட்டி நித்திரை முழிக்கிறது தான்.

"அம்மாடியோ...கீழே இறங்குங்க தொரை... என்னால மூச்சு எடுக்க முடியல்ல..." மாடு மேய்க்கும் பையன் மாட்டை விரட்டிப் போய் நின்று களைப்பால் மூச்சு விடுவது போல களைப்புடன் மூச்சு விட்டுக் கொண்டிருந்தார் விக்ரமசிங்க சேர்.

"எங்கேடி என்னோட கருப்பு ஜட்டி...." இருட்டில் அங்குமிங்கும் தடவிக் கொண்டே கேட்டார்.

"சேர் என்னோட காசு..."

"இன்றைக்கு கையில் ஒரு சதமும் இல்லேடி... இந்த மாசம் சம்பளம் எடுத்ததும் உனக்கு ஏதாச்சும் தாறேனே..."

"ஐயோ சேர் ... இன்னைக்கு ஏதாச்சும் தேவை... வீட்டில் பிள்ளைகள் சாப்பிடறதுக்கு ஒன்றுமே இல்லை சேர். நாளை காலையில் பாண் எடுக்கவாவது முடியல்லேன்னா எப்படி...?"

"ஒருக்கா சொன்னா கேளேன். என்கிட்ட காசு இல்லாததால் தானே சொல்றேன். போன மாத சம்பளத்தை அப்படியே வீட்டுக்கு அனுப்பிட்டேன். இந்த காட்டுக்குள்ள எதுக்கு பணம். அதனால் நான் காசு வைச்சுக்கிறதில்லை. உனக்கு நான் நாளைக்கு பாண் வாங்க காசு தாறேன். நாலாவது பொயிண்டுக்கு பெரிய பையனை அனுப்பு..."

"ஐயோ சேர் அப்பிடி செய்யாதீங்க... முதல் வந்த தொரையும் ஒன்றுமே தரயில்லே... நாளைக்கு நான் எப்படி அரிசி சாமான் வாங்குறது..."

"பொடியன் அனுப்பச் சொன்னேன் தானே... பாண் வாங்க பணம் கொடுத்து அனுப்புறேன்."

"ஐயோ சேர்.."

"இவளோட தொல்லை... மற்றவனாக வந்து ஏறிப்போட்டு போகமட்டும் சும்மா இருப்பா... அவனாக மிரட்டிக் கிட்டு வருவானாக... நான் கொஞ்சம் இரக்கமா பேசிட்டா தலையில் ஏறப்பார்க்கிறா..." சுகுணவதி எதையும் பேச இடம் கொடுக்காமல் விக்ரமசிங்க சேர் இருட்டிலேயே போய் மறைந்தார்.

இருளில் சுகுணவதியின் கண்களில் தேங்கி நின்ற கண்ணீர்த் துளிகள் யாருக்குமே தெரியவில்லை. இடுப்பில் சீத்தை துணியை சுற்றிக் கொண்டே சுகுணவதி முட்டாட்களுக்கடாக வெளியேறினாள்.

"ஏய்.. நீ எங்கே போறே... நில்லு..." முகத்தில் பட்ட டோர்ச் வெளிச்சத்தில் சுகுணவதியின் கண்களிலிருந்து கனல் தெறித்துக் கொண்டிருந்தது. அது இயக்கத்தினர் என்ற பயத்தால் சுகுணவதி உடனயே புதருக்குள் மறைந்து கொண்டாள். கடந்த வாரமும் சுகுணவதியை சந்தித்த இயக்கத்தினர் அவளை கடுமையாக கண்டித்துச் சென்றனர்.

"உடனே இந்த வேலையை நிறுத்து..." அவர்கள் தமிழில் சொன்னார்கள். சுகுணவதி இராணுவத்துக்கோ பொலிகக்கு தகவல் சொல்வாள் என்று அவர்கள் பயந்தனர். யார் எதைச் சொன்னாலும் எங்களுக்கு சாப்பிடக் கொடுக்கக்கூடிய யாருமில்லையே – சுகுணவதி தனக்குள் நினைத்துக் கொண்டாள். அவளால் நீண்ட நேரம் மறைந்திருக்க முடியவில்லை.

"ஏன் நீ நடுங்குறே... நீ எங்களுக்குத் தராம மாறிப் போகப் பார்க்கிறாய் இல்லையா?... இங்கே வா..." ஆறாவது மைல்கல்லுக்கு பக்கத்திலிருந்த

கேம்பில் இருந்த வில்சன் சேர் சுகுணவதியின் கைகளைப் பிடித்து இழுத்தார். அவளது இடது கை தோளோடு கழன்று விட்டதோ என அவள் நினைத்தாள்.

"இங்கே வாயேன்... என்ன இது சுத்திக் கிட்டிருக்கிற துணி கழற்று அதை... நாங்க சீக்கிரமா போகணும்..."

சுகுணவதியால் மூச்சு வாங்கவும் நேரம் இருக்கவில்லை. கீழே கிடத்திய

**எழுந்து ஓடி விட
நினைத்தாலும்
சுகுணவதியை பயம்
வாட்டியது.
துப்பாக்கியோடு
இருக்கும் அவர்களை
நம்ப முடியாது.
பணம் எப்படிப்
போனாலும் உயிரைப்
பாதுகாத்துக்
கொண்டால் போதும்
என்று பெரிய துரை
சொன்ன விதமாக
சுகுணவதி செய்தால்.
எஜமானிடம் அடங்கிக்
போகும் நாயைப்
போல.**

வேகத்தில் இடுப்பு உடையாமல் இருந்ததே போதும். உயர்ந்த தடித்த கருமையான வில்சன் சேர் உடல் மீது ஏறியதும், திம்பலாகல மலையே தன்மீது வந்து விழுந்து விட்டது போல இருந்தது சுகுணவதிக்கு. வில்சன் தொரையின் களைப்பின் மூச்சு மகாவாலியின் அணைக்கட்டை திறந்து பாயும் நீரின் சப்தத்தைப் போல அவளுக்கு கேட்டது.

"என்னடி இது... சும்பிப்போன முலைகள். கையில அகப்படுவதே இல்லே... இவள் எலும்புத் தோலுமா இருக்கா..."

"ஊய்... தொறே..." சுகுணவதி முணங்கினாள்...

"ஏன்... உனக்கு வலிக்குதா...? எனக்குத்தான் வலிக்கணும்... உன் உடலின்ற எலும்பு குத்துது... எங்ககிட்ட வந்தாத்தான் உனக்கு வலிக்குது. படையினர் வந்தா நல்லா தூக்கி தூக்கி கொடுப்பே... பரவேசி..."

"திட்டாதீங்க சேர்..... நான் அப்பாவி..."

"திட்டாமல் உன்னைப் போல வேசிகளை சுட்டுக் கொல்லணும்"

"ம் செத்த பிணம் போல கிடந்தது போதும்... எழும்பி உட்காரு..."

"ஐயோ சேர்... செய்யிறது இப்படியே செய்துகொல்லுங்க..... ..."

"சரிதான்.. செய்யிறது எப்படின்னு நீ எனக்கு படிப்பிக்கிறியா? நல்ல குணத்தோடு சொல்லேன். சுடுபடாமல் எழும்பி உட்காரு. ஏன் உனக்கு அசிங்கமா இருக்கா?" எழுந்து ஓடி விட நினைத்தாலும் சுகுணவதியை பயம் வாட்டியது. துப்பாக்கியோடு இருக்கும் அவர்களை நம்ப முடியாது. பணம் எப்படிப் போனாலும் உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொண்டால் போதும் என்று பெரிய துரை சொன்ன விதமாக சுகுணவதி செய்தால். எஜமானிடம் அடங்கிக் போகும் நாயைப் போல. பிறகு வில்சன் துரையோடு வந்த எத்தனைப் பேர் சுகுணவதி மீது ஏறினர் இறங்கினர் என்று அவளுக்கே தெரியவில்லை.

"அம்மா. பாண் வாங்கக் காசு கொடேன்..." மற்றைய நாட்களைப் போலவே சுட்டா காலைபிலே எழுந்து சுகுணவதியின் உடலை உசுப்பி எழுப்பினாள்.

"என்கிட்ட காசு இல்லே.. பகலானதும் கடைக்குப் போய் நாளைக்கு தர்றதாகச் சொல்லிக் கடனுக்கு பாண் ஒரு ராத்தலை வாங்கு.... காலைபிலே போயிடாதே... தரமாட்டாங்க..."

"பகலாகும் வரைக்கும் என்னால் பசியோட இருக்க முடியாது... ஏன் உன்கிட்ட காசு இல்லையா?"

"சொன்னா கேளுடா... என்கிட்ட இல்ல... பெரிய தொந்தரவா போச்சு..."

"ஏன் நீ நேத்து ராவு காட்டுப் பக்கம் போகல்லியா...?"

"இல்லை..."

"பொய் சொல்லாதே... நேத்து நடுராவுல நான் உன்னை தேடுறப்போ நீ காட்டுப் பக்கம் போனதாக அக்கா சொன்னாள் தானே..."

"என்னை சாகடிக்காம தொலைஞ்சு போ.."

"சுட்டா அம்மாவுக்கு தொல்லை கொடுக்காமல் இங்கே வா..." சரோஜினி சுட்டாவைக் கடிந்து கூப்பிட்டாள்.

மூத்த மகளைப் பற்றி சுருணவதி கவலைப்பட்டாள். வாழ்ந்துக்கு நான் படுற கஷ்டம் அவளுக்குப் புரியாது. சுருணவதி நினைத்துக் கொண்டாள். மகள் பெரியவளானதும் தமது இந்த தொழிலை கைவிட நினைத்திருந்த போதும் சுருணவதியால் முடியவில்லை. அதற்காக சுருணவதி தெண்டிக்காமல் இல்லை. கமலதாசன் செய்த வேலைகளில் சுருணவதி உதவி ஒத்தாசைகள் செய்தாள். இருண்ட காட்டுக்குள் போய் கைகால்களில் முட்கள் குத்த, கீறல்கள் விழ பிரம்பு நார்களைப் பறித்து வந்து சரோஜினியுடன் சேர்ந்து பிரம்புக் கூடைகளை பின்னினாள். அவற்றை மன்னம்பிட்டி பாலத்துக்கு அருகிலும் கொண்டு போனாள். பாதையால் போகும் வாகனங்களுக்கு கை காட்டி அழைத்தாள். இருப்பினும் சில நாட்களில் ஒரு கூடையையாவது விற்க முடிவதில்லை. பாதை மூடிய பின்பு வாகனப் போக்குவரத்தும் நின்று விட்டது.

"பிரச்சினை அதிகரித்த பின்பு பிரம்பு வெட்டப் போகவும் முடியவில்லை. சுருணவதியைப் போலவே கமலதாசனுக்கும் நல்ல கைராசி இருந்தது. பிரம்புக் கூடைகளை அழகாகப் பின்னுவான். யுத்தம் ஆரம்பிக்கும் முன்பு அவர்கள் வீட்டு முற்றத்தில் இரவு காலங்களிலும் நீண்ட நேரம் இருந்து கொண்டு பிரம்பு கூடைகளை பின்னினாள். ஆனால்

அதற்குப் பின்பு வீட்டுக்குள்ளே ஒரு குப்பி விளக்கையேனும் பற்றவைக்க முடியாது போயிற்று. யாருக்கும் எந்த தொல்லையும் கொடுக்காமல் வாழ்க்கையை ஒட்டிச் சென்ற கமலதாசனுக்கு உண்மையிலேயே என்ன நடந்தது. ஏழையாக இருந்தாலும் அந்த நாட்களில் சுருணவதியின் குடும்பம் எவ்வளவு சந்தோசமாக இருந்தது. ஒரு தமிழரை மணமுடிக்க வேண்டாம் என்று உறவினர்கள் சொல்லியும் சுருணவதி மின்னேரியாவிலிருந்து கமலதாசனை கலியாணம் முடித்து இங்கு அழைத்து வந்தாள். அந்த நாட்களில் கமலதாசன் ஸ்ரீகாந்த அரிசி ஆலையில் லொறி ஒன்றில் வேலை செய்தான். அன்று வந்த கமலதாசன் மின்னேரியாவுக்கு திரும்பிப் போகாத காரணம் தன்னைப் போலவே தமிழர்களைக் கட்டிய சிங்களப் பெண்களும் சிங்கள ஆண்களை கட்டிக் கொண்ட தமிழ் பெண்களும் இங்கு நிறையவே இருப்பதுதான். கமலதாசனால் சிங்களம் கதைக்க முடியாது போனாலும் சுருணவதி சீக்கிரமே தமிழைப் பேசக் கற்றுக் கொண்டாள். பிள்ளைகள் இரண்டு மொழிகளிலுமே நன்றாக கதைப்பதையிட்டு சுருணவதி சந்தோஷப்பட்டாள். அவர்களால் என்றைக்காவது ஒரு நாள் தன் உறவினர்களிடம் போக முடியும் என்று நினைத்துக் கொண்டாள்.

வாழ்க்கை எவ்வளவு சீக்கிரமாக மாற்றமடைகின்றது? வழமை போல பிரம்பு கூடைகளை விற்க காலையில் சென்ற கமலதாசன் மாலையில் அரிசி சாமான்களை வாங்கிக் கொண்டு வீடு திரும்பவில்லை. அன்று 94ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 10ம் திகதி சுருணவதியிடம் பலர் பலவிதமாக விசாரித்ததால் அவளால் இத்தினத்தை மறக்க முடியவில்லை. பொலன்னறுவை மாவட்டத்தில் அவள் தேடாத இடமோ, போகாத பொலிசோ, முகாம்களோ, தேவஸ்தானங்களோ கிடையாது. கொழும்புப் பகுதிக்கு மட்டுமே வரமுடியாது போயிற்று சாஸ்திரம் ஏதும் பார்க்க முடியுமென்றால் கடன்பட்டாவது போகாமல் இருக்க மாட்டாள்தானே.

சுருணவதி தனிமையில் தவித்தாள்.

கமலதாசன் காணாமல் போன பின்பு தான் சுருணவதி இத் தொழிலுக்கு இறங்கினாள். கமலதாசனைத் தேடி பொலிஸ் நிலையங்களுக்கும் முகாம்களுக்கும் அடிக்கடி போனதால் வந்த வினை தான் இது.

"அந்த மிருகங்கள் கிட்ட போய் கேவலப்பட வேண்டாம் என்று நான் அம்மாவுக்கு சொன்னேன் தானே" சரோஜினி சொன்னாள். நேற்றிரவு நடந்த சம்பவங்களை சுருணவதி மகளிடம் சாடையாகச் சொல்லி வைத்த போது அவளின் கண்கள் கலங்கியதை சுருணவதி பார்த்தாள். ஒரு தாய் தன் மகளிடம் சொல்லக்கூடிய கதைகளா இவை என்று யாராவது கேட்டுக் கொண்டிருப்போர் சொல்வார்கள். இருப்பினும் சரோஜினிக்கோ சுருணவதிக்கோ இப்படியான கதைகள் ஒரு பெரிய விடயமில்லை.

"இந்த நாங்கள் அப்படியென்றாலும் நல்ல மனிதர்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். சந்திக்கடையெயர் போல எத்தனை நல்ல மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு பெண்ணுக்கு எப்படி உதவுவது என்று அவர்களுக்கு தெரியும். ஒரேயொரு பிரச்சினை இருட்டிய பின்பு அவர்களிடம் எப்படிப் போவது என்பது தான்."

"இருந்தாலும் அம்மா இனிமேல இந்த தொழிலுக்குப் போக வேண்டாம்."

"அப்படிச் சொன்னால் நீ எதை சாப்பிடுவது. ஒரு நேரம் இல்லாட்டா இன்னொரு நேரமாவது ஒரு பாண் துண்டையாவது சாப்பிடலாம் தானே. இது ஒரு கெட்ட தொழில் அல்லவே. அவனுக் எங்கள் கேவலப்படுத்தாமல் நல்லபடி கவனிக்கணும்."

சரோஜினி கடைக்குப் போய் கொண்டு வந்த ரோஸ்பான் சாப்பிட்ட பொடியன்கள் இரண்டு பேரும் விளையாடப் போய்விட்டனர். அவர்களை வீட்டுக்குள் கூப்பிட்டு எடுக்கச் சொல்லி மகளுக்கு சுருணவதி சொல்லும் போது நேரம் இருட்டக் கொண்டிருந்தது. மிகவும் களைப்போடு பாயில் விழுந்து நித்திரையில் ஆழ்ந்த

சுகுணவதி பொடியன்கள் இரண்டு பேரின் சத்தம் கேட்டு கண்விழித்துக் கொண்டாள்.

"காலையிலேயே ஏன் தான் இப்படிக் கத்தித் தொலையிரே."

"பாருங்க அம்மா இவன் என்னோட பணிசை பறிச்சிக்கிட்டான்."

"உனக்கு பனிஸ் எங்கால கிடைச்சது?"

"கடனுக்கு எடுக்கல்ல.... பெரிய அக்கா கொடுத்த பணநோட்டைக் கொடுத்து வாங்கினேன். பொய்யென்றா கேட்டுப் பாருங்க. அவள் கிட்டே இன்னும் பண நோட்டுக்கள் இருக்கு...."

"மகள்... மகள்...." வெளியே அடுப்பு எரித்துக் கொண்டு முகத்தை தன் இருகால்களுக்கும் நடுவே பதித்துக் கொண்டிருந்த சரோஜினியை அழைத்தவாறே சுகுணவதி சென்றாள்.

"பனிஸ் வாங்க உனக்கு எங்கால காசு." ஒரு பேச்சும் பேசாமல் கையில் சுருட்டி வைத்திருந்த பண நோட்டுக்களை சரோஜினி சுகுணவதியிடம் காண்பித்தாள்.

"உனக்கு இவ்வளவு பணம் எங்கால கிடைச்சது?"

"அவங்கள் அம்மாவை தட்டிக் கழிச்சாலும் எனக்கு அப்படி செய்யல்ல. நான் கேட்ட தொகையை அப்படியே தந்தாங்க. அவங்கள் ஒரு நாளைக்காவது எங்களுக்கு முன்னால நாயைப் போல மண்டியிடச் செய்யணும்." சரோஜினி பயந்து பயந்து சொன்னாள். அக் குரலில் வேதனையும் கேர்பமும் சற்று வெறுமையும் கலந்திருந்தது.

சுகுணவதியால் உள்ளெடுத்த மூச்சை வெளியே விட முடியாது போயிற்று. ஒருபாளை சோற்றை வேகவைக்கும் அளவுக்கு சுகுணவதியின் உள்ளத்தில் கோபத்தீ இருந்தாலும் தன் மகளைப் பற்றி அவள் பெருமைப் பட்டுக் கொண்டாள். அவள் என்னைப் போல சோர்ந்து போனவள் அல்ல.... சுகுணவதியின் மனம் சொல்லியது. ■



வீடி
வெள்ளி

முதலாவது தரத்தில் படிக்கும் மகன்

கேள்வி ஒன்றுடன் ஒரு நாள் வீட்டிற்கு வந்தான்

"அம்மா சொல்லுங்கள் வீட்டுத் தலைவன் யார்?"

"யார்" நான் கேட்டேன்

'அதுதானே அம்மாவிற்கு இதுகூட தெரியாது'

"என்ன"

"வீட்டுத்தலைவன் யார் என்று"

'சொல்லும் யார்'

"அப்பா அன்றி வேறுயாரா"

வீட்டுத்தலைமைத்துவம் பற்றி எங்கள் வீட்டில் பேச்சுக்கள் அடிபடுவதில்லை

கிட்டிய உறவினர்கள், நண்பர்களாக இருந்தாலும் தலைமைத்துவம் தொடர்பாக

வீட்டில் போட்டி இருந்ததில்லை, எனவே

தலைமைத்துவம் தொடர்பான சிக்கல்

இச்சிறுவயதில் இவனுக்கு வரக்காரணமில்லை

"மகனுக்கு யார் சொன்னது அப்பாதான் தலைவரென்று"

"வகுப்பு ரீச்சர், ரீச்சர் சொன்னார் அப்பாதானாம் வீட்டின் தலைவர்"

"இனிக் கேட்டால் எங்கள் வீட்டில் இரண்டு தலைவர்கள் இருப்பதாக ரீச்சருக்குச் சொல்லுங்கள்"

நான் சொன்னேன்

மகன் பதில் கூறவில்லை

வீட்டுச்சாமான் பட்டியலைக் கொடுக்கும் போது வீட்டுத்தலைவனாக

ஒரு பெண்ணின் பெயர் இருந்தால், கிராம உத்தியோகத்தர்கள் வீட்டுத்தலைவனாக பெண்ணை ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பதால் சில பெண்களுக்கு அவர்களோடு விவாதிக்க நேரிடுகிறது.

கிராம உத்தியோகத்தர்களும் எங்கள் நாட்டு பாடசாலைகளில் படித்தவர்களல்லவா

அனோமா



1994ஆம் ஆண்டு வடக்கு
தாய்மாமன் சங்கத்தினர்
அவர்களது சேர்க்கைகள்
காணாமற்போனது தொடர்பாக
யாழ் அரங்கு அறியர்
அழைவைகத்தில் நடைபெறும்
ஆர்ப்பாட்டம்

இரத்தப்பெயர் பென்ற போட்டிகளுக்கும் தலது
ஒற்றுமையைய வழங்கியது. அதற்கு தேவியம் பீடில்
அனைத்துணை யகாசி தினம், அனைத்துணை தேர்தலினர்
தினம் மற்றும் அனைத்துணை மனித உரிமை தினம்
என்பவற்றை வெளம் நடாது.

இச்செயற்பாடுகளுக்கு மேலதிகமாக வெள்கள்
சொற்றுது விசேடமாக வடக்கு திழை மக்கள் மற்றும்
தொட்டியுற மக்களுக்கு எவ்வளவு துன்புறுத்தினர். பாடச
கவண்பிக்கல் மற்றும் இவ்வகற்றிற்கு எதிராக குரல்
எழுப்பியது. 1988 மார்ச் 28ஆம் திகதி வெள்கள் செயற்குடி
யகாசி திழைநகர் வெள்கள் நடாப்பது தமிழ் இயங்குதல்
வையத்தினர் மாவட்டவார தடைச்சட்டத்திற்கு எதிர்ப்பை
தெரிவித்து அந்நாடைய நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்து
அனைத்தொடங்கி சிவதமிழ் தடுத்து கடைக்கப்பட்டிருந்த
முதலாவது தமிழ் அமெரிக்க வலி திரை நிகழ்ச்சிகளின்
வழக்கை துரிதமாக விவரணைப்பிட்டு முடிக்குமறும்.
தொட்டியுற தமிழ் மக்களுக்கு பிரஜாவுரிமையை
பெற்றுக்கொடுத்து, வெள்கள் வெள்களுக்கு வேலைக்கு
நிகரான ஊதியம் அளவளிப்பாண்டுமென்றும் வெள்கள்
செயற்குடி அத்துமீறிய வெள்கள் குகோள் உணை
முன்வைத்தது.

1987 ஐ.ஊ. மாநகரத்தில் எவது வகையில் 'சுற்று'
எழுந்தருக்கால் எழுதப்பட்ட சுற்றுத்தக்க இனவாத

வகையில் மீளாது சிங்களவர்களால் தமிழ் மக்கள்
கொன்ற குருவிக் கப்பட்டார்கள். சொற்றுக்கள்
அழிக்கப்பட்டதோடு குழுவாய் மீளாது இடம்பெற்றன.
இடம்பெயர்வுகள் ஏற்பட்டன. இச்சம்பவத்தின் போது
மீளாது வெள்கள் அனைவரின்மீற்ற சங்கதிகள் தமிழ்
அய்வணிகளை மதுமத்தினர். இடம்பெயர்ந்த மக்களுக்கு
உதவிகளை செய்தும் இன்னொரு அலகைகள் வழங்கும்
செய்யப்பட்டிருந்த மத்தினர் அனைவரது செட்டியாய் கடி
கவண்பது வி அன்றாடம் சர்வதேச தேர்தலாய்
திகத்தினர் மனித உரிமைகளுக்கான திகத்தினர்
இனப்பிரச்சனைக்கு அமெரிக்க தீர்வு காணப்பட
வேண்டும் என்று அம்மேலைய அபாயகத்திற்கு
வாழ்ப்புறுத்தப்பட்டது.

1991ம் ஆண்டுமேல் சர்வதேசத்தறை முதலில்
மெறுமென விளர் சோதனையில் பிவ்வர்
வகையென்பது 16 - 20 வழக்கெனவகை 2011
மார்ச் 23 இனவாதத்தும் முதலிகளும் தெற்கில் 'தூண்டி'
முகாவிற்று அதுமப்பட்டனர். இதனை மத்தினர்
அழிப்பாணத்தின் கம்பளிகள் வெண்ணை முன்னணி
ஒன்றை அமைத்து யாழ் அரங்கு அறியர் அழைவைகத்திற்கு
அர்வலமாகச்சென்று தங்களுடைய பிள்ளைகளின்
விடுதலைக்கான போராட்டம் நடத்தினர்.
வகையென்பட்டவர்களில் 23 பேர் தமிழ் அனைவரின்

விவசாயி துமாராமி மரணம்
சான்றுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு
கொலை செய்யப்பட்டதை
தொடர்ந்து நினைவுகூர கேள்வி
1994ஆம் ஆண்டு செவ்வாயில்
நடாத்தப்பட்ட மரணம் போராட்டம்



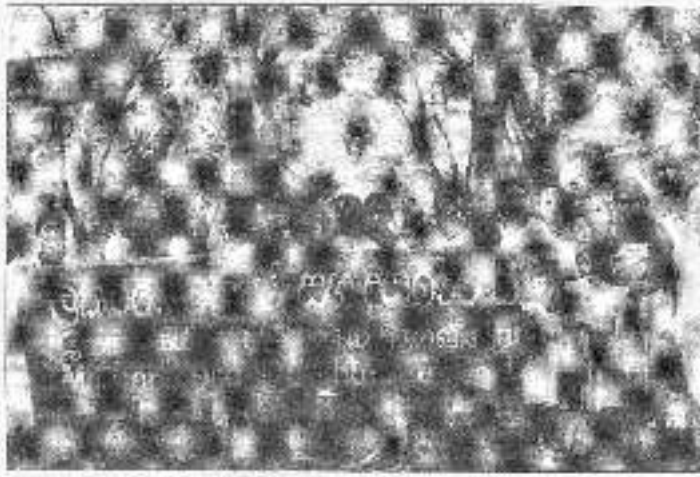
எழு நாட்களுக்கும் கிழிதான வெட்டி' என அல்லலும் முன்னணிபின் இந்த முயற்சிக்கும் அதன் பின்னர் பல வருடங்களில் அலங்குறையை நடவடிக்கைகளுக்கும் வெண்கல் வெற்றிலை ஒத்துவழிய வழங்கியதற்கு, 'செய்யிகள் கறையுடிகற்படுவதை நிறுத்தவும்' 'நீர்த் அழுவாக்கவியீது மும் நீதிர மும் வழங்கிவீரார்' என்ற வாகை அர்ணா காலம் வந்திய வண்பவர் நாட்டங்கள் அமைப்பு 1884ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுமாதத்தில் நடத்திய ஊர்வைக்கீற்றுக் களியில் ஆர்ணா' தந்தியும் தென்பகுதி பெண்கள் அலங்காரது ஆதாரான தெரிவித்து ஐக்கியநீடு, மலர் ஒன்றை கையளித்து துண்டுபிரகாங்கனாபுரம் வெளியிட்டனர். புத்தத்தில் அழிய உடக்கைப்பொன்று தென்பகாபுரம் மலியவது உடக்கைப்படி, படைக்கப்படி வாக்கில் தாக்கவது வந்தியிடி அழிவெவை தெய்வில் மத்தக்கீற்றுக்க அழிவரை இலாநாட்டின் இராஜவத்தியி லீள்துக்கவென்றமபுறவது மட்டிக்கப்படிவர்கள்.

அத்தொடு தேவி மிச்சவை அரசியல் தீயாள மிப்பாணமென்றும் அமியல் தினை இடம்பலா தீயு என்தும், ஆலகாரம் அர்ந்தொன்ற அழிவை எப்படுக்கிக்கொண்டிருக்கும் புத்தத்தில் நிலைப்பாட்டை உடனடியாக கடுத்த தீறுத்தமறு அலாக்கு கடுமைகா வலியறுத்தப்பட்டது. 1884ஆம் ஆண்டுகளில் பணைத்தாக்கட்சிகளின் மறாநீ தொலிகண்டதும் அரக மீள்தும் பெர் வழியைக் கடைப்பிடிக்க்கு, யத்தத்தீறுகு வழியை வருடிய ஆள் வருடவது அடுத்தவெவை பெண்கள் யக்கக்கீற்று களியை கக்கனது உதீவரை மலியக்காமை வெளிக்கட்டினர்.

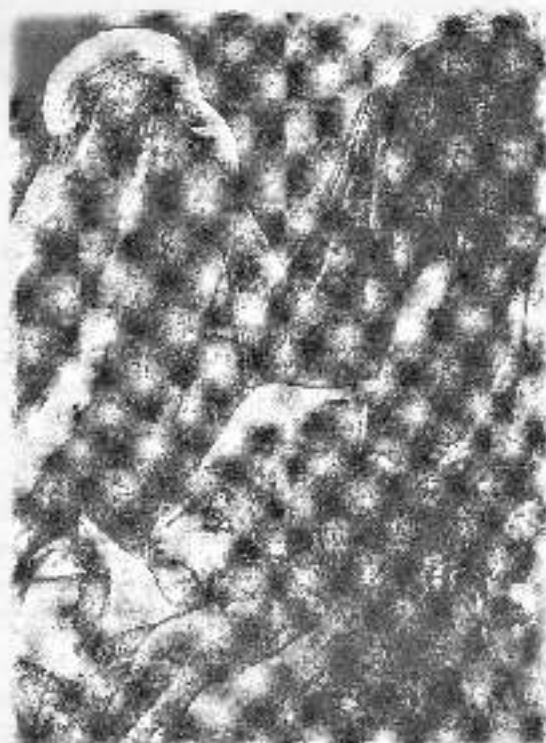
நீடு அத்தொடு அலாயல் புத்த தீயு தேவத்தீயும் வளர்ச்சி கண்டுகுந்த காலத்தில் அலகட்டின் எற்றுகொண்டப்பட்ட பெலாரசு களர் 20% பெண்களின் கையெழுத்துக்களுடன் சமாதான மறுவெள்ளறை புத்திகைகளுக்கீடு வெளியிட்டனர். அது பின்வருமாறு அலாயல்தீறுத்தது-----

'இலக்கையின் தேவிமியர்களை இந்தநாட்டின் வறலற்றில் ஓர் இருண்ட புத்தத்தை எப்படுத்தி இருபக்கத்தீறுதாரா ஆயிக்கணக்கிணை உடிகளை காலிக்கொண்டு பயங்கு திணைவை வட்டியவது. மீதாமினாபற்ற இந்த அழிவில் இறைவக்காரும் வரிகள் வயத்திகள், கணையக்கல், சமோதாயல் மட்டும் உத்தையால்வல் பற்றி இந்நாட்டு பெண்கள் வற்று வலையின் நாசியல் மிகவும் வேதனைக்கும் அதிர்ச்சிக்கீறும் உள்வாக்கப்பட்டிருள்ளோம். இந்த தீயமற்ற அழிவரை அழிவினாள் தேவி மிப்பாணம்து, தீயா திணைக்கீறல் வந்தியில் உக்கனூக்கு நாசிக்கையில்தலை ஆதாரம் புத்த தீயினா தீர்வினாவிட திபாமாரசு அரசியல் தீர்வீள் பொருட்டு பணைத்து தாய்ப்பையம் உள்வாக்கிய பயந்தரக்கமய பெச்சுவர்த்ததைமை உடனடியாக ஆரம்பிக்குமாறு தாங்கள் கெட்டுக்கொண்டிருவீரார். அதனுடகடுவ வயதாயல் வற்று இலக்கை அலாய முடியவென்று நாசியல் மட்டிக்கீறுவர்.

மீள்கீ இந்த கறவரை அது களர் 10000 பெண்களின் கையெழுத்துக்களுடன் 1885ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதியிடம் கையளிக்கப்பட்டது. பெண்களும் சமாதானமும் என்ற அலாயலில் தேர்ந்த கடுகாக்கீள் இம்முயற்சிக்குள் அடித்தாளத்தை இடத்தீறுத்தனர். இனவாத காலாங்கலமும் மத்தத்தீறுதும் தக்களுடைய இடங்களை விட்டு வெளியூழிய நாசிகள் குறித்து இந்த அலாயல் தெய்வில் சிவனங்களை தெளிவுபடுத்த தலையலாயலா நின்று வெளியிட்டது. தென்பகுதி இறைவரைவாயில் குறுக்கு கைக்கப்பட்டிருந்த நாழி அமியல் காதிகள் குறித்து விதிப்புகள் வெளியிட்டது, சமாதானத்தீறுகாண முறைப்பாடுகள் வெளியீடுதும் முன்வைக்கப்பட்டன. கையெழுத்துகள் தெளிவுபடுத்தும் கருத்தரங்குகள் மட்டுமல் கைத்துரையாடல்களும் நடத்தப்பட்டன. 1888களில் வடக்கைப்பென்று தெய்வியர் அமியல் அராஜகம் மலியுரு, வலிக்கவாத தலைப்பட்டததீள்கீழ் தென்பகுதி



1880களில் ஆர்ணா அலாயல்காலம் தென்பகாபுரம் தீயானத்தீறு ஆரம்பிக்க முன் விவரணா தீயுகள் முககாமில் ஒத்தகமய இலக்கையின் தாய்ப்பாடும பதவீயிடும.



புத்திம்

டி.கே. உதாணி ஓயாசேகர
 ஸீபால் பிடம்
 பொழும்பு மலை மலக்காடுகள்
 புணைப்பட்டம்
 This week கல்சகை

புத்தத்தின் குண்டுச்சத்தம்
 எல்லாவற்றையுமும்
 எடுத்துச்சென்றுவிட்டது
 எங்கள் மம்மான் எங்கே?
 நான் காத்திருக்கின்றேன்.....
 எனது சிறு பாதம் பணிந்த
 கந்தகாரி
 நகரம் முழுவதும்
 அடைந்திருக்கும் சீவப்பு
 நிறம்.....
 விழுந்த இடத்தில் தலைநாயக்க
 முடியாது என்னால்
 குளிர்யிறுது
 விரட்டும் போதெல்லாம் ஓ
 முடியாது என்னால்
 இருக்கியது கலைப்பாக.....
 பிறந்த வீட்டிற்குள்ளே
 என் எதிர்காலத்தை அவர்கள்
 ஆக்கினார்கள் கல்லறை.....
 வாணத்திலிருந்து விழுந்த
 சிறு விடிவேள்ளியல்ல நான்
 வலைக்குள் விழுந்து
 பயந்து பயந்து உலகத்தை
 பார்ப்பதை விட நன்று நான்
 ஹந்து குஷ மலையில்
 மரணித்திருந்தால்.....



காணாமல்போதல்கள் பற்றிய சர்வதேச மனித உரிமைகள் சமவாயங்கள்

“இலங்கையில் காணாமல்போதல்களும், தற்போதுள்ள சட்டரீதியான மாற்றுவழிகளும்” எனும் **நிரியதர்க்கி டயஸின்** நூலிலிருந்து எடுத்தாளப்பட்டது)

காணாமல்போதல்களின் பல்வேறு கோணங்கள் பற்றி இந்தக் கட்டுரை அலசி ஆராய்கின்றது. இங்கு காணாமல்போதலின் தன்மைபற்றி முதலில் ஆராயப்படும். பின்னர், அதனுடன் தொடர்புபட்ட சர்வதேச சமவாயங்கள் பற்றியும், காணாமல்போன நபர், அவரது பிரிவால் துயருக்குள்ளானோர் தொடர்பில் அத்தகைய சமவாயங்கள் மீறப்படும் விதம் பற்றியும் விபரிக்கப்படும். “காணாமல்போதல் என்றால் என்ன?” என்பதற்கான பொருள்கோடல், காணாமல்போதல்களை நிவர்த்திப்பதற்கு அவை போதுமானவையாக இல்லலை என்பது போன்ற விடயங்கள் பின்னர் கலந்துரையாடப்படும். இறுதியாக, இந்தக் கட்டுரையில் மாற்றுப் பொருள் கோடலொன்று முன்மொழிபப்படும்.

காணாமல்போன நபர் என்பவர் யார்?

‘காணாமல்போதல்’ என்ற பதப்பிரயோகம் பல்வேறு பொருள்களில் வழங்கப்படுவதுடன், அது காரணமாக விவாதத்துக்கும் உட்பட்டுள்ளது. ஆஜன்ரினா இராணுவ உத்தியோகத்தர்களால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள பொருள்கோடல் நமது ஆவலைத் தூண்டுகின்றது: அதாவது, ‘காணாமல்போன நபர் என்பவர் யார்?’ சொல்லாத்தத்திலேயே அவர் அறியப்படாத ஒரு நபர் ஆவார். அவர் மீண்டும் தோன்றுவாராயின், அவர் தொடர்பில் X எனும் மாற்றுவழி உள்ளது. ‘காணாமல்போதல்’ என்பதை அவரது மரணம் இடம்பெற்றுள்ளதாக பொருள்

கொள்வோமாயின், Z எனும் மாற்றுவழி உள்ளது. எனினும், ‘காணாமல்போதல்’ என்ற வரையறைக்குள் உள்ளவரை, எவ்வித மாற்றுவழியும் கிட்ட முடியாது. அவர் எதையும் அறியாதவர். எவ்வொருவராலும் அறியப்படாதவர். ஆகையால், அவர் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு நபர் அன்று.

நமது விருப்பத்துக்கு மாறாக ஆட்கள் காணாமல் போதலுடன் தொடர்பான முக்கிய இயல்பு இந்தப் பொருள் கோடலில் இருந்து தெளிவாகின்றது. உண்மைநிலையை ஆராய்வதற்கு இந்தப் பிரயோகம் ஒரு தடையாக அமைந்துள்ளது. உண்மையில், அது-அந்த வாசகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டவாறே-பிழையான பொருள் கோடலின் மூலம் உண்மைநிலையை மறைப்பதாகும். அது, மனிதர்களைப் பீதியால் குற்றுயிராக்குவதற்குப் பிரயோகிக்கப்படும் பொறிமுறையாகும். ஏனெனில், வாழ்வு அல்லது மரணம் யாதேனுமோர் இடத்தில் இல்லையாயின், ஓர் ஏற்பு அல்லது மறுப்பும் இருக்கமுடியாது. அது, வெறுமையான நிலையைப் பறைசாற்றுவது மாதிரிமே.

காணாமல்போன ஒரு நபர் இழந்துவிடும் உரிமைகள்

காணாமல்போதலின் விளைவானது, மனிதஉரிமைகள் பல்வேறு கோணங்களில் மீறப்படுவதாகும். பலவந்தமான காணாமல்போதல்களிலிருந்து சகல ஆட்களையும்

பாதுகாப்பது பற்றிய ஐக்கிய நாடுகள் பிரகடனத்தின் முகப்பு வாசகத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிடப்படுகின்றது: "மனிதஉரிமைகள் மற்றும் அடிப்படைச் சுதந்திரங்கள், சட்டவாட்சி, மதிப்பளித்தல் ஆகியன தொடர்பில் எந்தவொரு சமூகத்துக்கும் உள்ள விழுமியங்கள், பலவந்தமான காணாமல்போதல்கள் மூலம் தடுக்கப்படுகின்றது. மேலும், அதனைப் படிமுறையாகப் பிரயோகிப்பது மனிதகுலத்துக்கு எதிரான ஒரு குற்றச்செயலாகும்".

காணாமல்போதல் மானிட கௌரவத்துக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்படும் ஒரு குற்றச்செயல் என்பதையும் சொல்லப்பட்ட பிரகடனம் ஏற்றுக்கொள்கின்றது. அது, ஐக்கிய நாடுகள் பட்டயத்தின் குறிக்கோள்களுடன் முரண்படுவது போலவே, ஐக்கிய நாடுகளின் மனிதஉரிமைகள் பிரகடனத்தையும், அதற்காக நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள சமவாயங்களின் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்படும் அடிப்படைச் சுதந்திரங்கள் மற்றும் மனிதஉரிமைகளைப் பாரதூரமான முறையிலும், வன்மையாகவும் மீறும் செயலாகும். பலவந்தமான காணாமல்போதல்களின் மூலம் சொல்லப்பட்ட ஆள் சட்டத்தின் பாதுகாப்பிலிருந்து விலக்கி வைக்கப்பட்ட ஆளொருவராகக் கருதப்படுவதனால், இன்றியமையாத அடிப்படைப் பாதுகாப்புக்களைக் கூட அவர் இழந்துவிடுவதாகப் பிரகடனம் தெரிவிக்கின்றது.

காணாமல்போதல் பற்றிய ஒரு சம்பவத்தின்போது சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளுக்கான சர்வதேச உடன்பாட்டின் பல்வேறு வாசகங்களும் மீறப்படுகின்றன. அவற்றுள், வாழ்வதற்கான உரிமை, இம்சைத்தடை, சுதந்திரத்துக்கும் பாதுகாப்புக்கும் உள்ள உரிமை, தடுப்பில் வைத்திருக்கப்படுபவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய மனிதத்தன்மையுடனான கவனிப்பும் கௌரவமும், நியாயமான வழக்குத் தீர்ப்பு ஒன்றைப் பெறுவதற்கான உரிமை, சமமாகக் கருதப்படுவதற்கும், சமமான பாதுகாப்புக்கும் சட்டத்தால் உறுதிப்படுத்தப்படும் உரிமைகள் ஆகியன மீறப்படுகின்றன. பெண்கள் காணாமல்போதல்களுக்கு உட்படும்போது, அவர்கள் சிறப்பான இடையூறுகள் மற்றும் துன்புறுத்தல்களுக்கு இரையாகின்றனர். பாலியல் மற்றும் ஏனைய பல்வேறு இம்சைகளுக்கும், பீதிக்கும் பாதிப்புக்கும், பழிவாங்கலுக்கும் அவர்கள் உட்படுகின்றனர்.

காணாமல்போனோரின் குடும்பத்தவர் இழக்கும் உரிமைகள்

காணாமல்போதலின் காரணமாக, பொதுவாக குடும்ப வாழ்க்கை இல்லாமல் செல்வதுடன், பொருளாதார, சமூக, கலாசார உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச உடன்பாட்டின் பல்வேறு வாசகங்களும் அதன்மூலம் இழக்கப்படுகின்றன. காணாமல்போதல் சம்பவத்துடன் அந்தக் குடும்பங்கள் பாரதூரமான பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு

உட்படுகின்றன. தமது குடும்ப உறுப்பினர்கள் காணாமல்போகும் பிரச்சினைக்கு முகம்கொடுப்பதுடன், அந்தச் சூழலையே பெண்கள் தாங்கிக் கொள்கின்றனர்.

மேலும், காணாமல்போதல் என்பது அந்தக் குடும்பங்களின் உறுப்பினர்களுக்கு இம்சை இழைப்பதாகும் என்பதை மனித உரிமைகள் சட்டம் இன்று ஏற்றுக்கொள்கின்றது. காணாமல் போனவர்கள் பற்றிய தகவல்களை அறிவிப்பதை அரசாங்கங்கள் புறக்கணிப்பதால், குடும்பத்தின் அன்புக்குரிய ஆட்கள் பற்றிய நிச்சயமற்ற தன்மையாலும், பச்சாதாபத்தாலும் அக்குடும்பத்தின் ஏனைய உறுப்பினர்கள் தொடராக அவற்றை அனுபவிக்கும் அநீதிக்கு உள்ளாகின்றனர். அவர்களின் சார்த்துதல்கள் உரியவாறு அறிக்கையிடப்பட்டு, விசாரணைகள் நடாத்தப்படுவதற்கான உரிமையையும் அவர்கள் இழந்துவிடுகின்றனர்.

'காணாமல்போதல்' என்பதற்கான வரைவிலக்கணம்

பலவந்தமான காணாமல்போதல்களிலிருந்து சகல ஆட்களையும் பாதுகாத்தல் பற்றிய (வரைவு) சமவாயத்தில் காணாமல்போதல் என்றால் என்ன? என்பது பின்வருமாறு வரைவிலக்கணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது :-

பலவந்தமான காணாமல்போதல் என்பதன் மூலம், அவர்களின் விருப்பத்துக்கு மாறாக கைதுசெய்யப்படுதல், தடுப்பில் வைத்திருத்தல் அல்லது கடத்திச் செல்லப்படுதல் உணர்த்தப்படுகின்றது. அன்றேல், அது பிறிதொரு வகையில் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்ட ஒரு நிலையாகும். அரசாங்கத்தின் பல்வேறு மட்டங்களைச் சேர்ந்த, பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்த உத்தியோகத்தார்களாலேயே அது மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. அத்துடன், அவர்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது, அவர்கள் எங்கு உள்ளார்கள் என்பதை வெளிப்படுத்துவதும் மறுதலிக்கப்படுகின்றது. அதேபோல, அவர்களது சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டுள்ளது என்ற உண்மை ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. இதன் காரணமாக, அவர்கள் சட்டத்தின் பாதுகாப்பில் இருந்து விலக்கி வைக்கப்பட்ட நிலையை எய்தவேண்டி நேரிடுகின்றது.

பலவந்தம் அன்றேல் விருப்பத்துக்கு மாறாக ஆட்கள் காணாமல்போதல்கள் பற்றிய ஐக்கிய நாடுகளின் செயற்பாட்டுச் சபை இதற்கொரு படிமேல் சென்று இவ்வாறு தெரிவிக்கின்றது :- "பொறுப்புக்கூற வேண்டியவர்கள் என்ற வகையில் அரசாங்கத்தின் பல்வேறு உத்தியோகத்தார்களும் மாத்திரமன்றி, அவர்கள் சார்பாக செயலாற்றும் அமைப்பார்ந்த குழுக்களும், ஆட்களும் உள்ளடங்க வேண்டும். அதற்காக, அவர்களுக்கு நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ அரசாங்கத்தின் விருப்பு அல்லது வாய்ப்பு கிடைக்கப் பெற்றிருக்கலாம்".

பலவந்தமாக ஆட்கள்
காணாமல்போதல் பற்றிய இடைநிலை
- அமெரிக்க சமவாயத்தின் 11 ஆம்
வாசகத்தில் இவ்வாறு
குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது :-

".....ஆளொருவரின் அல்லது
ஆட்களின் சுதந்திரம் யாதேனுமொரு
வகையிலும் பறிக்கப்படுவதாகும்.
அந்தச் செயல், அரசாங்கப்
பிரதிநிதிகளாலோ அல்லது அவர்களால்
தத்துவம் அளிக்கப்படுவதால், உதவி
அளிக்கப்படுவதால் அல்லது
ஒருப்பாட்டுன் மேற்கொள்ளப்பட்டதாக
இருக்கலாம். அதன் பின்னர்,
சொல்லப்பட்ட ஆட்கள் பற்றிய
தகவல்கள் கிடைக்காமையால்,
சட்டத்தினால் குறித்த ஆள்
பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பரிகாரங்கள்
கிட்டாமையும், நடவடிக்கை
முறைசார்ந்த உறுதிப்படுத்தல்கள்
இல்லாமல் செல்வதும் இடம்பெறும்".

பலவந்தமாக அல்லது
விருப்பத்துக்கு மாறாக ஆட்கள்
காணாமல் போதல்கள் பற்றிய
தண்டனை அளிப்பதற்கான சட்டம்
என்றழைக்கப்படும் பிலிப்பைன்ஸ்
சட்டமானது, காணாமல் போதல்
என்பதை இவ்வாறு வரையறுத்துக்
கூறுகின்றது:- பலவந்தமாக அல்லது
விருப்பத்துக்கு மாறாக ஆட்கள்
காணாமல்போதல் என்ற பிரயோகம்
இந்தப் பொருளிலேயே சொல்லப்பட்ட
சட்டத்தில்³ குறிப்பிடப்படுகின்றது.
அதாவது, ஆளொருவரை தமது
விருப்பத்துக்கு மாறாகக்
கைதுசெய்தல், தடுத்து வைத்தல்,
கடத்திச் செல்லல் அல்லது அவரது
சுதந்திரம் பிறிதொரு வகையில்
இல்லாமல் செய்யப்படுவதாகும்.
அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள், பல்வேறு
அரசாங்கத் தொழில்களைப் புரிபவர்கள்,
அமைப்பார்ந்த குழுக்கள் அல்லது
ஆட்கள் அவ்வாறு செயற்படலாம்.
அவர்கள், அந்த உத்தியோகத்தர்களின்
அல்லது வேறு ஆட்களின் நேரடியான
அல்லது மறைமுகமான
உதவியுடனும், விருப்பத்துடனும்
செயற்படுபவர்களாக இருக்கலாம்.

இலங்கையில்
காணாமல்போதல்கள்
தொடர்பில், தற்போது
காணப்படும் குற்றத்திலிருந்து
விடுபடுவதற்கான சூழல்தீர்மான
ஒரு துணைக் காரணியாக
அமைவது யாதேவில்,
காணாமல்போதல்கள்
தொடர்பான விடயம் விசேட
வகை சார்ந்த ஒரு குற்றமாக
ஏற்றுக்கொள்ளப் படாமையாகும்.
அதற்குப் பதிலாக, தண்டனைச்
சட்டக்கோவையின் கீழ் வேறு
குற்றங்கள் தொடர்பில்
குற்றப்பொறுப்புச் சமத்தப்படுவது
போன்ற காணாமல்போதல்கள்
தொடர்பிலும் வடிக்குத்
தொடருமாறு வடிக்குத்
தொடருநர்கள்
வற்புறுத்தப்படுகின்றனர்.
காணாமல்போதலின் பல்வேறுபட்ட
கோணங்கள் குறித்தும்
நோக்குவதற்கான ஏற்பாடுகள்
தண்டனைச் சட்டக் கோவையில்
உள்ளடக்கப்படவில்லை.
ஆகவே, இதுவிடயம் தொடர்பில்
வடிக்குத் தொடருவது
பிரமாதானது.

அவ்வாறு செய்வதன் மூலம்
குறைந்தபட்சம் 48 மணிநேரமாவது
காணாமல்போய், அவர்கள் பற்றிய
எவ்விதத் தகவல்களும்
கிடைக்கப்பெறாமையும், அவர்களின்
சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டதை
ஏற்றுக்கொள்ளாமையும் காரணமாக,
அவர்கள் சட்டத்தின்
பாதுகாப்பிலிருந்து விலக்கி
வைக்கப்பட்ட ஆட்களாக மாறுவதால்
காணாமல்போதல் இடம்பெறுகின்றது.

பொதுவாக காணாமல் போகும்
ஆட்களிலிருந்து மாறுபடும்,
விருப்பத்துக்கு மாறாக
காணாமல்போதல் பற்றிய பொருளுடன்,
சடுதியாகவும் பலவந்தமாகவும்
காணாமல்போதல், அரசியல் சார்பான
காணாமல்போதல், பொருளாதார, சமூக
மற்றும் கலாசார உரிமைகளை
மீறுகின்ற கருத்திட்டங்களும் மக்கள்
விரோத வளர்ச்சிப்போக்கில் எதிர்ப்புத்
தோன்றுதல் என்பனவும்
உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்.

சர்வதேச (எம்நஸ்ரி)
மன்னிப்புச்சபை, காணாமல்போதல்
என்பதை இவ்வாறு
வரைவிலக்கணப்படுத்துகின்றது:-
"அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளால்
கைதுசெய்யப்பட்டு, அவர்களுக்கு
என்ன நேர்ந்தது, எங்கு தடுத்து
வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்ற விடயம்
மறைக்கப்படுவதும், கைது
செய்யப்பட்டமையை மறுதலிப்பதும்
ஆகும்"⁴.

இலத்தின் அமெரிக்காவின்
உறவினர்களின் சம்மேளனம்
(FEDEFAM) உறவினர்களின்
மனிதஉரிமைகள் மீறப்படும் ஒரு
செயலாக அதனை
வரைவிலக்கணப்படுத்துமாறு
முன்மொழிகின்றது:- எனின்,
'அரசாங்கப் பிரதிநிதிகள் அல்லது
ஆட்களால் யாதேனுமொரு விடயம்
இழைக்கப்படாத குற்றத்தின்போது
காணாமல்போதல் இடம்பெறுகின்றது.
அதில், அரசாங்கத்தின் விருப்பம்
அல்லது குற்றத்துக்குட்படும் தன்மை
காணப்படலாம். மேலும், அது
அடிப்படை மனித உரிமைகளை
இல்லாமல் செய்வதற்கான அச்சுறுத்தல்
அல்லது தடைசெய்தலுக்கானதாகவும்
இருக்கலாம். அங்கு, குறித்த ஆள்,
அல்லது அவரது உறவினர்களுக்கு
ஊறுவிளைவிப்பதற்கான உள்நோக்கும்
காணப்படுகின்றது. அத்துடன்,
அந்தச் செயலில் அரசாங்க
உத்தியோகத்தர்கள் சம்பந்தப்பட-
வில்லை என்பதை உணர்த்துவ-
துடன், காணாமல்போதல்களுக்குக்

காரணமாக இருந்தவர்கள் பற்றிய தகவல்கள் மூடி மறைக்கப்படுகின்றன.

மேற்கூறிய இரு வரைவிலக்கணங்களிலும் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களின் தொடர்பு பற்றிய விடயமே முக்கியமாகக் கூறப்படுகின்றது. காணாமல்போதலில் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ அந்த உத்தியோகத்தர்களின் பங்களிப்பு காணப்படலாம். இராணுவத்தினர், படைக்கலந்தாங்கிய சேவையினர், பொலீசார் ஆகியோருக்கு ஆளொருவரின் காணாமல்போதல் சம்பவத்துடன் தொடர்பாக இரகசியமாக ஆணை பிறப்பிக்கப்படும் போது, நேரடியாகவே பொறுப்பு வகிக்கின்றனர். மறைமுகமாக பொறுப்பு வகிப்பதெனில், அது அவர்களின் ஆணையொன்று பிறப்பிக்கப்பட்டதன் காரணமாக இடம்பெற்றதாக இல்லாமல் இருக்கலாம். எனினும், ஏனையவர்கள் அவ்வாறு செயலாற்றும்போது, அவர்கள் பகிரங்கமாகவே அதற்கு இடமளித்திருப்பின், பொறுப்பு வகிப்பர். இவ்விரு சந்தர்ப்பங்களிலும் இந்த விடயம் தொடர்பில் தமக்குள்ள தொடர்பை அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள் மறுத்துரைப்பர். எப்பொழுதும் மௌனத்துக்குப் பின்னால் மறைந்திருக்கும் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள் தகவல்களை வழங்குவதில்லை; விசாரணைகளின் போது ஒத்துழைப்பதில்லை⁵.

சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்தின் வரைவிலக்கணம்

சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றம் ஒன்றை நிறுவுவதற்கான ரோம் சட்டத்தில், பலவந்தமாக ஆட்கள் காணாமல்போதல்கள், மனிதகுலத்துக்கு எதிரான குற்றமொன்றாகவே குறிப்பிடப்படுகின்றது⁶. அந்த வரைவிலக்கணம் வருமாறு:-

“சட்டத்தின் பாதுகாப்பிலிருந்து நீண்ட ஒரு காலத்துக்கு விலக்கிவைக்கும் உள்நோக்கத்துடன், அவர்களின் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலையில், அவர்கள் நிலைமை, தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள இடங்கள் போன்ற தகவல்களை வழங்க மறுக்கும் அரசாங்க அல்லது அரசியல் அமைப்பாண்மை ஒன்றினால் அல்லது அதன் அதிகாரம், விருப்பம், அறிந்த நிலை ஆகியவற்றுடன் ஆட்களைக் கைதுசெய்தல், தடுத்துவைத்தல் அல்லது கடத்திச்செல்லல்”.

காணாமல்போதல் முழுமை அடைந்துள்ளதா? என நீதிமன்றம் ஒன்றினால் விசாரிக்கப்படுவதற்கான அடிப்படைகள் வருமாறு⁷:-

1. குற்றவாளி,
 - அ. ஆளொருவர் அல்லது ஆட்களைக் கைதுசெய்தல், தடுத்துவைத்தல், கடத்திச் செல்லல் இடம்பெற்றிருத்தல் அல்லது,
 - ஆ. கைதுசெய்தல், தடுத்துவைத்தல், கடத்திச்செல்லல் ஆகியன குறித்த சார்த்துதல்களை மறுத்துரைத்தல், அல்லது சொல்லப்பட்ட ஆள் அல்லது ஆட்கள் பற்றிய தகவல்களை வழங்குவதை மறுத்துரைத்தல்.
2. அ. சொல்லப்பட்டகைதுசெய்தல், தடுத்துவைத்தல், கடத்திச்செல்லல் ஆகியவற்றுடன் அல்லது அதனையடுத்து, சொல்லப்பட்ட ஆள் அல்லது ஆட்களின் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை ஏற்றுக்கொள்வதை மறுத்துரைத்தல் அல்லது அவர்கள் பற்றிய தகவல்களை வழங்குவதை மறுத்துரைத்தல், அல்லது
 - ஆ. சுதந்திரம் பறிக்கப்பட முன்னர் அல்லது அதனுடன் இணைந்ததாக சொல்லப்பட்ட மறுத்துரைப்பு இடம்பெற்றிருத்தல்.
3. குற்றவாளி பின்வரும் விடயங்களை அறிந்த நிலையில் இருத்தல்:
 - அ. அத்தகைய கைதுசெய்தல், தடுத்துவைத்தல், கடத்திச்செல்லல் ஒன்றின் பின்னர் பொதுவான நிகழ்வொன்றாக, சொல்லப்பட்ட ஆள் அல்லது ஆட்களின் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டமையே ஏற்றுக்கொள்ளாமையும், அவர்கள் பற்றிய தகவல்கள் வழங்குவதை மறுத்துரைப்பதும்.
 - ஆ. அத்தகைய மறுத்துரைப்பொன்று, சுதந்திரம் பறிக்கப்படுவதுடன் இணைந்ததாகவோ அல்லது அதற்கு முன்னரோ இடம்பெறுகின்றது என்பது.
4. அரசாங்கம் அல்லது அரசியல் அமைப்பாண்மையொன்றினால், அத்தகைய கைதுசெய்தல், தடுத்துவைத்தல், கடத்திச்செல்லல் ஒன்று இடம்பெற்றிருத்தல் அல்லது அதற்கு அதிகாரம் அளித்தல், உதவதல் அல்லது ஒருப்பாட்டுடன் அவ்வாறு செயலாற்றியிருத்தல்.
 - அ. சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டது என்பதற்கும், சொல்லப்பட்ட ஆள் அல்லது ஆட்கள் மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ள இடங்கள் பற்றிய தகவல்களை வழங்குவதை மறுத்துரைக்கும் செயல், அரசாங்க அல்லது அரசியல்

அமைப்பாண்மையொன்றினால் மேற்கொள்ளப்படல் அல்லது அதற்கான அதிகாரம் அளித்தல் அல்லது உதவி அளித்தல்.

ஆ. மிக நீண்ட ஒரு காலத்துக்கு சொல்லப்பட்ட ஆள் அல்லது ஆட்களைச் சட்டத்தின் பாதுகாப்பிலிருந்து விலக்கி வைப்பதற்கான உள்நோக்கம் ஒன்று குற்றவாளிக்கு இருத்தல்.

இ. சிவில் சமூகம் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட பரவலான அல்லது திட்டமிட்ட ஒரு தாக்குதலின் கூறாக சொல்லப்பட்ட குற்றம் இழைக்கப்பட்டிருத்தல்.

ஈ. சொல்லப்பட்ட செயல், சிவில் சமூகத்தின் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட பரவலான அல்லது திட்டமிட்ட ஒரு தாக்குதலின் கூறு என்றோ அல்லது கூறொன்றாக அமைவதற்கு கருதப்பட்டுள்ளமையைக் குற்றவாளி அறிந்து வைத்திருத்தல்.

இலங்கைக்குப் பொருந்துமாறமையு- மெனக் கருதப்படும் வரைவிலக்கணம்

இலங்கையில் காணாமல்போதல்கள் தொடர்பில், தற்போது காணப்படும் குற்றத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கான சூழல்மீதான ஒரு துணைக் காரணியாக அமைவது யாதெனில், காணாமல்போதலுடன் தொடர்பான விடயம் விசேட வகை சார்ந்த ஒரு குற்றமாக ஏற்றுக்கொள்ளப் படாமையாகும். அதற்குப் பதிலாக, தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் கீழ் வேறு குற்றங்கள் தொடர்பில் குற்றப் பொறுப்புச் சமத்தப் படுவது போன்றே காணாமல்போதல்கள் தொடர்பிலும் வழக்குத் தொடருமாறு வழக்குத் தொடருநர்கள் வற்புறுத்தப்படுகின்றனர். காணாமல்போதலின் பல்வேறுபட்ட கோணங்கள் குறித்தும் நோக்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் தண்டனைச் சட்டக் கோவையில் உள்ளடக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இதுவிடயம் தொடர்பில் வழக்குத் தொடருவது சிரமமானது. காணாமல்போதலை தனிவேறான ஒரு குற்றமாகக் கருதி சட்டவாக்கப்படுத்துமாறே இந்தக் கட்டுரை கோருகின்றது. அதன்மூலம், எதிர்காலத்தில் சொல்லப்பட்ட குற்றத்தை இழைப்போருக்குத் தாக்கமுள்ள ஒரு செய்தி கிட்டும்.

மேற்போந்த விடயம் தொடர்பில் பலவந்தமானதும், விருப்பத்துக்கு மாறானதுமான காணாமல்போதல் பற்றிய வரைவிலக்கண மொன்றைப் பின் வருமாறு முன்மொழிகின்றோம்:-

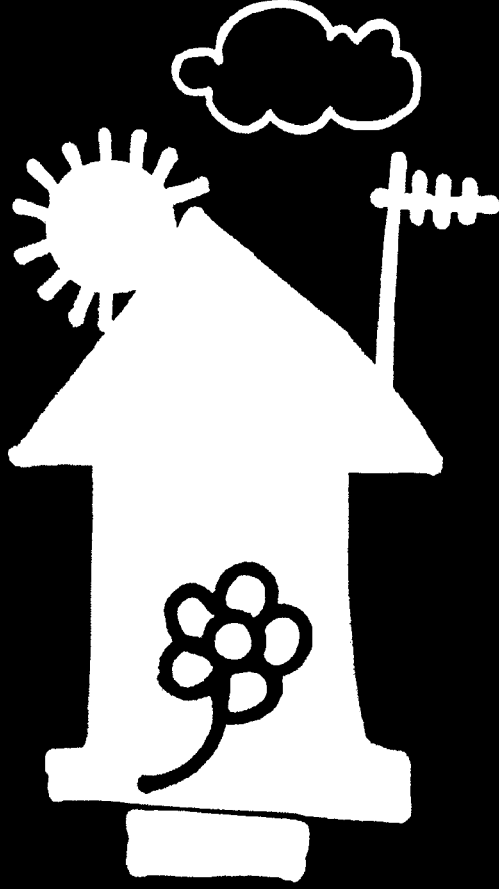
'கைதுசெய்தல், தடுத்துவைத்தல், கடத்திச்செல்லல் அல்லது பிற்தொரு வகையில் அவர்களது சுதந்திரத்தைப் பறித்தல் முதலான செயல்கள், அரசாங்கத்தின் பல்வேறு மட்டங்களைச் சேர்ந்த உத்தியோகத்தர்களால் அல்லது அவர்கள் சார்பாகச் செயலாற்றும் திட்டமிட்ட குழுக்கள் அல்லது ஆட்களால் மேற்கொள்ளப்படுவது பலவந்தமான அல்லது விருப்பத்துக்கு மாறான காணாமல்போதலாகும்.

'அந்தச் செயல் உத்தியோகத்தரின் நேரடி அல்லது மறைமுக உதவி, விருப்பம், அங்கீகாரம் ஆகியவற்றுடன் கூடியதாக, குறைந்தபட்சம் 48 மணி நேரமாயினும் காணாமல்போதல், குற்றமாகக் கருதப்படப்போதியதாகும். அந்தச் செயலைத் தடுப்பதுடன், குறித்த ஆட்கள் மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ள இடம் பற்றிய தகவலை வழங்குவதை மறுத்துரைத்தல் அல்லது நழுவிவிடல் அல்லது அவர்களைச் சட்டத்தின் பாதுகாப்பிலிருந்து விலக்கிவைப்பதன் மூலம் அவர்களின் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டுள்ளதை மறுத்துரைத்தலும் இடம்பெறலாம்'

(*'இலங்கையில் காணாமல்போதல்களும் தற்போதுள்ள சட்டரீதியான மாற்றவழிகளும்'* எனும் பிரயதர்ஷனி டயல்சின் நூலிலிருந்து எடுத்தாளப்பட்டது. 2003 மே மாதத்தில் வெண்கள், ஆடக கூட்டவையினால் கூட்டிணைக்கப்பட்ட சர்வதேசக் குற்றவியல் நீதிமன்றத்துடன் தொடர்பான கருத்திட்டத்தின் கீழ் வெளியிடப்பட்டது - 3 ஆம் சித்தியாயம்).

FOOTNOTES

- 1 Proclaimed by the General Assembly in its resolution 47/133 of 18th December 1992
- 2 United Nations Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances, Press Release HR/4411, New York, NY 13th May, 1999. <http://www.un.org/News/Press/docs/1999/19990513.HR4411.htm>. [Accessed]
- 3 House of Representatives, Republic of the Philippines, Quezon City, House Bill No.2282 - Approved
- 4 Amnesty International, 14 point program for the Prevention of "disappearances"
- 5 Disappearances - <http://home.planet.nl/~loz/maneng11.htm>
- 6 It should be noted that thus in order to complain to the ICC with regard to an enforced disappearance, first, the conditions that constitute a crime against humanity must be met. This means that the disappearance must be "Committed as part of a widespread or systematic attack directed against any civilian population, with knowledge of the attack"
7. The Report of the Preparatory Commission for the International Criminal Court (Addendum, Part II)



ஒவ்வொரு வீட்டையும்
சுமாதான வகையமாக்குவோம்

வீட்டு வன்முறைகளை
குற்றங்களாக
சட்டபூர்வமாக்குவோம்



இலங்கைப் பெண்களின் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களின்கூட்டு

மேல்
சாதிய
ஈழம்
காசாபி கும்புடீ
மே னோடீ.

மே
மதுகா சூனியேகீ.
மே டீனீ பீசமீகீ.

கேபி
மே கீகீபக லேகய
கூனீடீர டீ?
கசூர டீ?

பீச கூனீடீர கல கானீகீ
கசூர கல கானீகீ
கீகீமே க.

மீடீ
பீகீ கீரீமகா
கீகீமே பீகீ கீகீ.

கனது
கீனம்
மதம்
கேழீ
கனீன கனீபகத
கானீயே.

கானீ ஒரு மனீத கீவீ.
கனீகீ தேரீந்தது
கனீவீவீதானீ.

கானீ கானீயீ பீகீமீ உலகம்
கானீயீயானதா?
கோபுரமானதா?

கானீ கானீயீயீகீவீதும்?
கோபுர கானீயீயீகீவீதும்?
கனீகீகீ.

காரணம்
கானீ கீருவீகீகீதீவீ
கனீகீகீ.

